

1968: Pau VI manté el no als mètodes anticonceptius en la «*Humanae Vitae*»

Una encíclica polèmica

Quan fa trenta anys Pau VI va publicar la «*Humanae Vitae*», va rebre una allau de crítiques. Després del Concili Vaticà II, molts catòlics esperaven que es revisaria la doctrina sobre el control de la natalitat. Pau VI va escoltar els seixanta membres de la comissió encarregada d'estudiar el tema, però va decidir donar el seu suport a la tesi de la minoria que rebutjava l'ús dels mètodes anticonceptius. El resultat va ser una encíclica que afirma: «Tot acte matrimonial ha de restar per si mateix, obert a la vida. (...) Ha de ser rebutjada qualsevol acció que es proposi com a fi o com a mitjà impedir la procreació.»

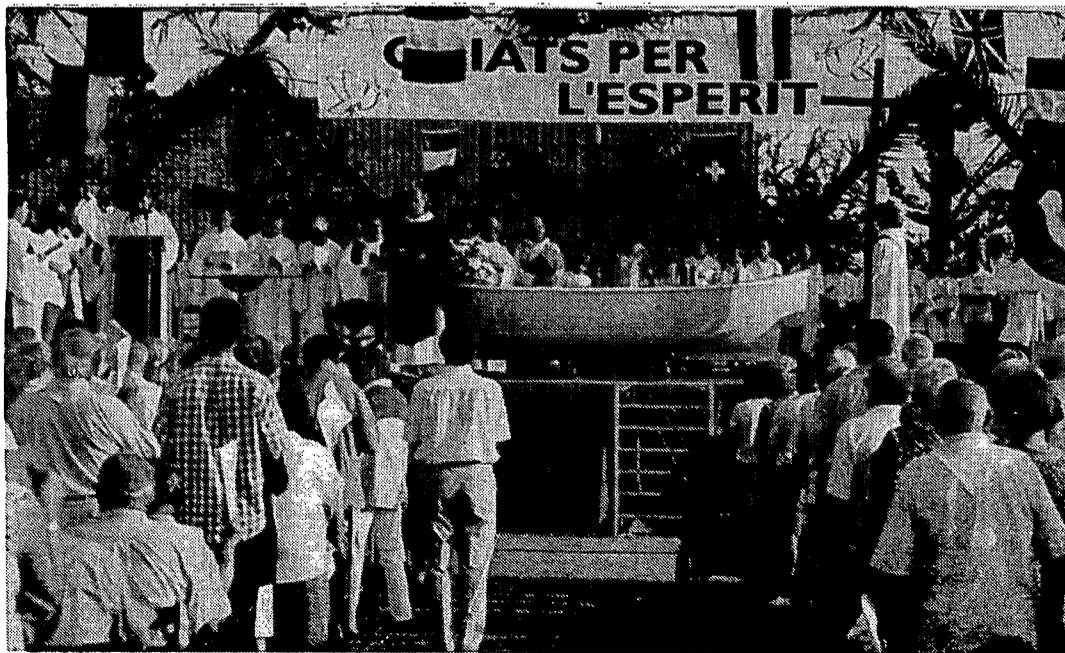
Si és veritat que Pau VI va ser un prelat criticat per un tema que continua en plena vigència, als vint anys del seu traspass, se li ha de reconèixer la seva habilitat per conduir el poble cristià en uns anys especialment difícils, marcats per grans transformacions i pel fervor de la renovació conciliar.

Pàgina 12

Dues mil persones a la Missa Internacional de Roses

Turistes guiats per l'Esperit

Per dotzè any consecutiu, la vila de Roses va organitzar la ja tradicional Missa Internacional. Dues mil persones de diferents nacionalitats, unides per la seva fe en Crist i per un temps de vacances que passen a Catalunya. Acompanyats per la immensitat del mar, van viure una celebració que ha esdevingut un punt de referència clau en la temporada estiuenca de l'Empordà. Un model a tenir en compte per a altres poblacions que també reben un gran nombre de visitants durant aquesta època.

Pàgina 7

3

La taca de Clinton

5

Entrevista a Joan Gomis, artífex de pau

8

Els santuaris del Miracle i de Pinós després del foc

13

L'Església anglicana rebutja l'homosexualitat en el sacerdoci

26

Els «Goigs a la Verge del Carme»

**ESPECIAL
VILAFRANCA**

Coordinació: Jordi Vila

Editorial

No tothom pot fer vacances

Dos mesos després que Càritas diocesana de Barcelona presentés les dades colpidores referents al darrer balanç de la situació de la pobresa a Catalunya, arriba el mes d'agost, el període en què la majoria de la població, *normalment*, gaudeix de les seves vacances, en un any especial de bonança per a l'economia. Pot ser un risc tendir a generalitzar i creure's erròniament que aquesta bona marxa de l'economia afecta positivament tothom. Quan sabem que cada cop és més car sortir de vacances, sembla prou evident que amb menys de 44.000 pessetes al mes resulta del tot impossible plantejar-se qualsevol «extra». I, tal com va assenyalar Càritas, cal recordar que prop d'un milió de catalans han de sobreviure amb aquesta quantitat del tot insuficient per arribar a final de mes. Així, lògicament, quan la preocupació se situa en les necessitats bàsiques, com ara aconseguir menjar diàriament i pagar cada mes el lloguer, sortir de vacances no és una prioritat...

No es tracta ara de crear mala consciència en tots aquells que tenim la sort de poder canviar de residència unes setmanes, de gaudir d'uns dies de lleure al mar o a la muntanya, o senzillament de fruit d'un descans prou merescut. Més aviat subratllar les xifres escandaloses que es van difondre fa unes setmanes per augmentar la nostra consciència. Perquè la consciència cristiana no fa vacances.

Ara bé, al costat d'aquesta reflexió també volem posar en relleu les iniciatives positives de persones —en especial joves— que, generosament i humilment, sense pretendre «sortir a la foto», dediquen una part de les seves vacances als altres, sobretot als més necessitats. És molt encoratjador conèixer totes les activitats que una munió d'entitats, instituts religiosos, organitzacions no governamentals i col·lectius de tot tipus duen a terme durant l'estiu. Moltes d'aquestes activitats són impulsades direc-

tament per l'Església i una bona part de les ONG tenen entre els seus membres cristians de base que, coherents amb unes motivacions evangèliques, malden per pal·liar la injustícia i la pobresa al Tercer Món o a casa nostra.

La solidaritat activa aquest estiu, doncs, s'està fent present en molts indrets de Catalunya. En molts casos, grups i entitats de tota mena viatgen unes setmanes al Tercer Món per desenvolupar una tasca de cooperació. Fins i tot, algunes persones concretes aprofiten l'estiu per visitar presos catalans dispersos arreu de l'Estat o per reciclar-se en la llengua francesa abans d'inserir-se com a missioners en un dels països on testimoniar la fe és, realment, molt compromès: Ruanda.

La medalla d'or que a mitjan juliol va concedir l'Ajuntament de Barcelona a Càritas diocesana significa, en el fons, alguna cosa més que uns copets a l'esquena de felicitació per la trajectòria encomiable de lluita contra la pobresa tot al llarg de més de cinquanta anys. Comporta que també l'Administració reconeix una realitat que sovint no es veu perquè és més fàcil tapar-se els ulls i instal·lar-se en el cofoisme de l'*espectacular* creixement de l'economia catalana. Per a prop d'un milió de persones la conjuntura continua sent, ras i curt, la de la subsistència. I les vacances esdevenen un impossible.

.....

NOTA ALS LECTORS I A LES LECTORES

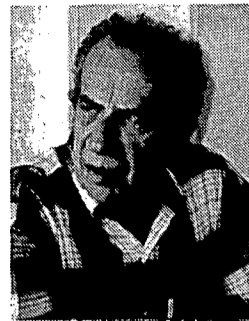
A causa de l'«Especial Vilafranca», i per donar prioritat a les entrevistes i notícies més actuals que tenim d'àmbit nacional i internacional, hem optat per suprimir algunes de les nostres col·laboracions habituals. La propera setmana tornaran a sortir. Intentem que l'estiu no sigui un impediment per oferir un setmanari refrescant i al mateix temps amb continguts interessants per a tots vosaltres.

CATALUNYA CRISTIANA

Fundadors: Mn. Joan Jarqué i Mn. Francesc Malgosa
Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura
Redacció, administració, publicitat i promoció:
 C/ Puiggarí, 5-7 - 08014 BARCELONA - Tel. 934 905 988, Fax 934 902 035 - E-mail: Catcris@idgrup.iber.net.com
Gerent: Jaume Vinyals
Publicitat: Magda Revetllat
Promoció: Jordi Baig, Alfons Miralles
Subscripcions: Antònia Canals, Isabel Giralt
Administració i comptabilitat: Mònica Torras
Autoedició i compaginació: Carlos Aguado
Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Cra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Directora: Núria Oriol
Redactora en cap: Glòria Carrizosa
Redactors: Miquel Àngel Codina, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire, Marta Puyol
Lingüista: Meritxell Cucurella
Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande
Corresponsals: Miriam Díez, GIRONA; Jaume Montaña i Jordi Curcó, LLEIDA; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Lluís Badia i Albert Muntada, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Joaquim Blanc, TORTOSA; Xavier Bardolet, VIC
Col·laboradors externs: Josep M. Aragonès, Jordi Bassas, Pilarín Bayés, Pietat Campmajó, Oriol Camps, J. Carrera Planas, Josep Casellas, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Jordi Jorba, Francesc Nicolau, Tomàs Puntí, Antoni Reig, Carme Rullo, Albert Sáez, Pere Tena, Josep Ventura, David Vidal, P-J Ynaraja
Assessor religiós: Cristóbal Sàrrias

Sumari

5-6

Entrevista a Joan Gomis, artífex de pau

8

Els santuaris del Miracle i de Pinós després del foc

13

L'Església anglicana rebutja l'homosexualitat en el sacerdoci

23

Vall de Núria: un paradís per als sentits

26

Els «Goigs a la Verge del Carme»

Difusió controlada per

Membre de la UCIP
International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC
Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 11.180 ptes.
 Resta d'Europa: 21.684 ptes.
 Amèrica i Àfrica: 26.884 ptes.
 Àsia i Oceania: 37.804 ptes.

en primer pla

La taca de Clinton

El president nord-americà, Bill Clinton, és un brut. Ha tacat la Casa Blanca amb un seguit d'afers de faldilles. També sembla haver tacat un vestit de la seva exbecària i examant Monica Lewinsky, que el va guardar sense fer-lo passar per la rentadora. Tot plegat i des de la distància, la perspectiva que ens dóna viure a la vella Europa, sembla un pèl estrambòtic. Perquè pensar a fer fora del poder tot un president dels Estats Units per tenir una vida privada rebolicada no és gaire normal. La història i l'actualitat estan farcides de personatges de primera línia amb vides privades complexes i complicades a França, Itàlia, Gran Bretanya, l'Estat espanyol (Catalunya inclosa) i un llarg etcètera que inclou els mateixos Estats Units, on és publicament coneguda la múltiple activitat que en aquest camp de la vida privada desplegava el mític president Kennedy.

Després de cinc anys de persecució, el fiscal independent Kenneth Starr sembla haver-se sortit amb la seva. Un seguit de testimonis, la taca del vestit de Lewinsky i, sobretot, la confesió d'aquesta el passat dia 6 d'agost formen un seguit de proves destinades a confirmar que el president Clinton ha comès el delictes de perjuri, és a dir, de jurar en fals, dient que no havia mantingut cap mena de relació sexual amb l'exbecària. Una vegada acumulat el material incriminadori, el fiscal Starr l'ha de trametre a la Cambra de Representants que és qui ha de decidir si inicia o no un procediment d'acusació (o *impeachment*) contra el president. Els representants hauran de prendre partit entre dues postures: la dels defensors de Clinton, que diuen que els nord-ameri-

cans no van elegir un «Papa» com a president, i la dels republicans que responen que això no dispensa el líder de la Casa Blanca del seu deure d'integritat.

De totes maneres, els republicans no estan gens convençuts que calgui jutjar Clinton ja que això afavoriria una victòria dels demòcrates a les eleccions parlamentàries del novembre vinent. El eventual substitució de l'actual mandatari pel vicepresident Al Gore, deixaria a aquest últim molt ben situat de cara a les presidencials del 1999. Per tant, als republicans els convé més mantenir un president políticament afeblit a la Casa Blanca que substituir-lo en l'últim tram del seu mandat.

Divorci entre opinió pública i mitjans de comunicació

Existeix clarament un divorci entre

l'opinió pública, segons recullen els sondejos, els mitjans de comunicació i l'oposició a Clinton. Les enquestes recullen que l'opinió majoritària dels nord-americans és favorable al president i es creuen o no les seves declaracions sobre la seva vida privada, distingeixen entre aquesta, que consideren un afer particular, i la seva tasca presidencial, que dóna un balanç clarament positiu, ja que els Estats Units estan vivint un perllongat període de bonança econòmica. En canvi, els mitjans de comunicació s'han bolcat en l'afer Lewinsky i l'han convertit en tema central no sols de la política dels Estats Units sinó en una informació estel·lar a nivell mundial. També cal dir que l'excitació que provoca l'afer ha portat en diverses ocasions a donar com a notícia certa el que eren pures especulacions o filtracions interessades, sense comprovar-ne la veracitat.

Un dels protagonistes més destacats de l'afer ha estat el fiscal especial Starr, un home molt conservador, amb amistats ultradretanes, i molt persistent. Va ser nomenat pel càrrec el 1994 per aclarir el cas Whitewater, en el qual el matrimoni Clinton apareixia embolicat en un afer fraudulent de compra de terrenys a l'estat d'Arkansas, on l'actual mandatari va ser governador abans d'accedir a la presidència. En aquest tema no es va poder provar res però Starr va seguir burxant amb el Travelgate (acomiadament d'empleats de l'agència de viatges de la Casa Blanca), els dossiers de l'FBI (obtenció il·lícita de dossiers confidencials de personalitats republicanes), l'Asiangate (finançaments sospitosos de fonts asiàtiques rebuts pels demòcrates), sense resultats. Finalment, va arribar l'afer Lewinsky. Hi havia els precedents de Paula Jones, Jennifer Flowers, Kathley Willey, i d'altres, que assenya-

laven Clinton com una persona molt activa en temes de sexe. Si els casos anteriors no van portar enlloc, l'afer Lewinsky ha estat la pedra que finalment ha encertat i colpejat el president en el front i li pot fer perdre l'equilibri.

El poder judicial controla l'executiu

La figura del fiscal independent està destinada a controlar els possibles excessos de la Casa Blanca. El poder judicial controla el poder executiu. Cal recordar que el 1974 l'afer Watergate va obligar a dimitir el president Nixon. Però aquest el 1973 va acomiadar el fiscal especial Archibald Cox perquè investigava més del que el president creia convenient i necessari. Per evitar la repetició d'aquest abús del poder presidencial i restaurar la confiança en el govern, el 1978 el Congrés va adoptar una llei que creava un cos de magistrats totalment independent del departament de justícia, amb poders, mitjans financers i duració de mandat gairebé sense límits. Al ministre de justícia (*attorney general*) li correspon demanar la designació d'un fiscal independent però el nomenament és efectuat per un grup de tres jutges d'apel·lació.

El que veiem, doncs, és que un fiscal independent que té per missió controlar els possibles excessos del poder polític, de l'executiu, s'ha dedicat a investigar durant cinc anys la vida privada del president fins a situar-lo contra les cordes. Molts es pregunten si no cal redefinir el camp d'actuació del fiscal especial. Starr ha aconseguit, amb la seva persecució de Clinton, crear una mena de cultura de l'escàndol al voltant de la Casa Blanca. El juny del 1999 el Congrés haurà de reflexionar sobre el tema abans de prorrogar una legislació capaç de fer aparèixer altres Starr. Que el poder hegemònic a nivell mundial estigui condicionat per una mentida (perjuri) en un afer de faldilles, per la taca de Clinton, fa pensar molt.

Antoni Reig

Periodista

Humor

LOURDES, del 3 al 5 d'OCTUBRE
 Última sortida de la temporada, des de BARCELONA, TARRAGONA, REUS, VALLS, VIC, i altres punts.
 I també: per a VIATGES INDIVIDUALS reserva d'allotjament per al seu viatge en cotxe particular.
Viatges Alemany
 SOM ESPECIALISTES, TRUQUI al 93.883.33.30, I L'INFORMAREM.

20 ANYS DE «CATALUNYA CRISTIANA» i NÚM. 1.000

Del 6 al 12 (o bé del 9 al 12) d'octubre

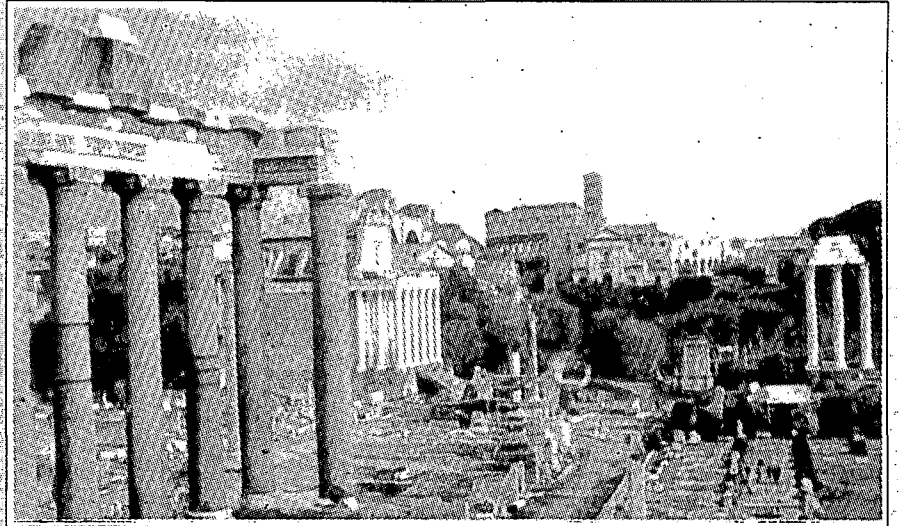
PELEGRINATGE A ROMA

presidit pel bisbe Joan Carrera

En el vintè aniversari de la fundació del setmanari
 i a punt d'arribar al número 1.000

- Opció A (del 6 al 12): Roma, Nàpols, Pompela i Subiaco.
- Opció B (del 9 al 12): Roma i Subiaco (actes conjunts).

Visita a la ciutat, celebracions a Sant Pere del Vaticà i a Subiaco
 i sopar de germanor.

Assistència tècnica:

MERCATRAVEL S.A.

TOT L'ENCANT DEL CON SUD AMERICÀ

Del 26 de novembre al 12 de desembre

ARGENTINA / XILE

amb creuer per l'estret de Magallanes i travessa dels Andes

- Buenos Aires, la gran capital del Río de la Plata.
- Patagònia i el país de les geleres: Perito Moreno.
- I la Terra de Foc, a la fi del món.
- Creuer «Australis»: d'Ushuaia a Punta Arenas (Xile).
- Navegació per l'estret de Magallanes i pels canals de la Terra de Foc, a la fi del món.
- Puerto Natales i parc nacional Torres del Paine.
- Travessa Andina: de Puerto Mont a Bariloche (Argentina).
- Cerro Campanario, Illa Victòria i parc de Los Arrayanes.

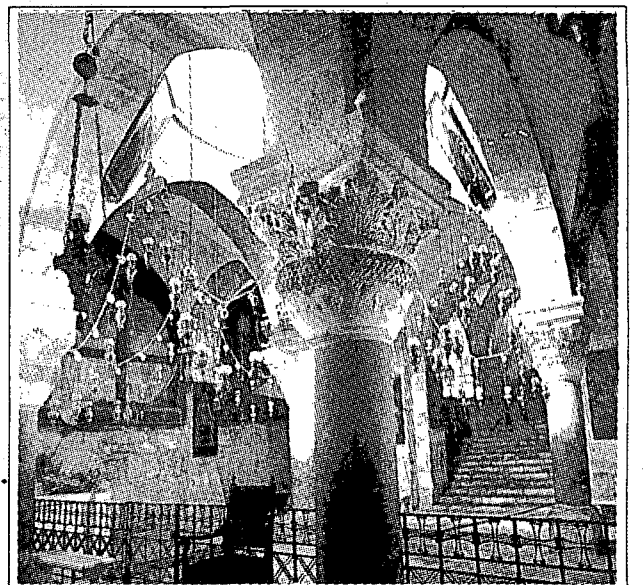
«PELEGRINS DE LA PARAULA» AL PAÍS DE JESÚS

*Del 18 al 25 d'octubre
 Del 8 al 15 de novembre
 Del 28 de desembre
 al 4 de gener*

TERRA SANTA

Celebrar la fe de l'Església
 on aquesta va començar

Una bona manera de preparar-se
 per al Jubileu de l'any 2000

Avís important:

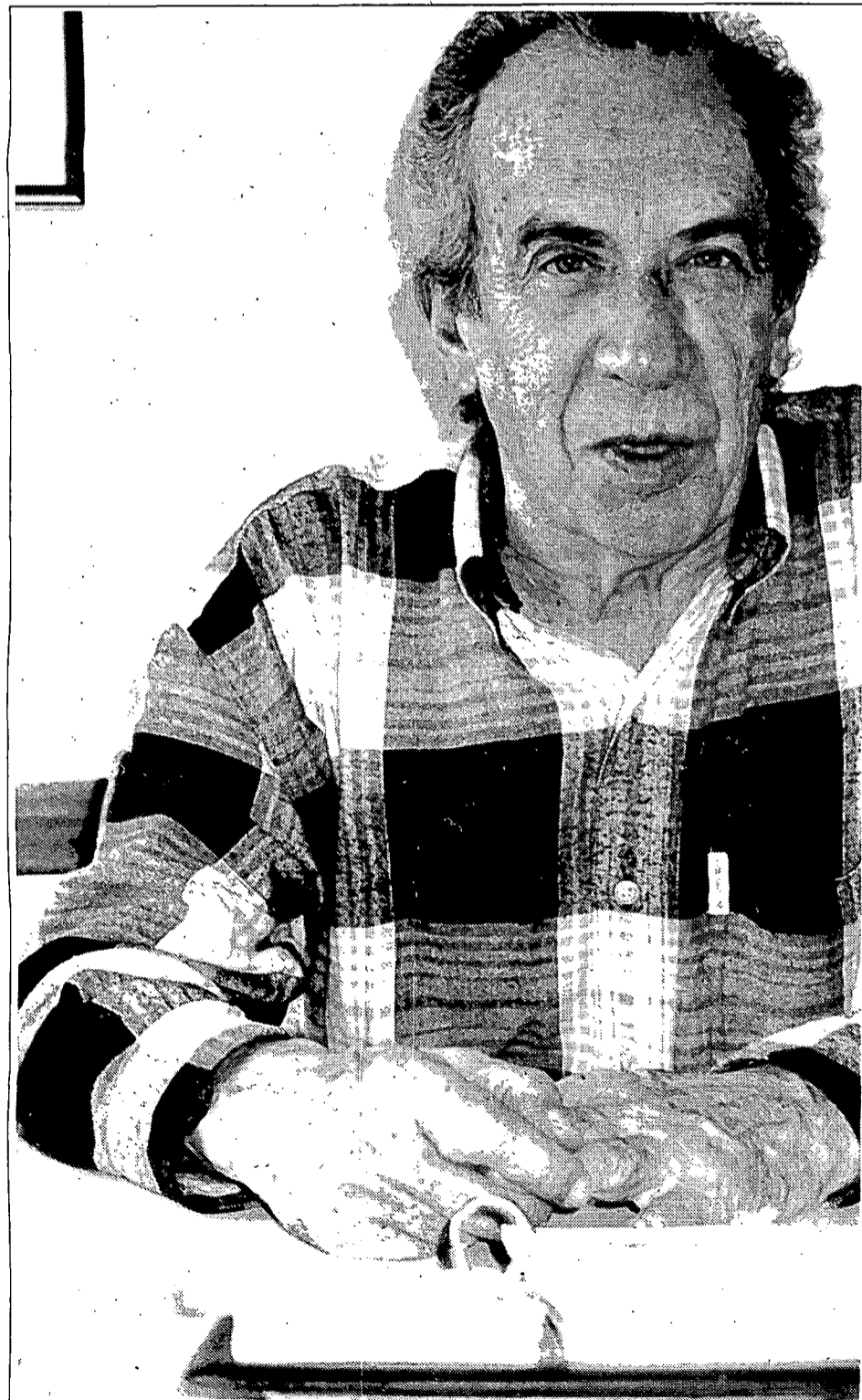
Durant el mes d'agost les
 nostres oficines estaran
 tancades per vacances

l'entrevista

«El cristianisme és un motor excel·lent per treballar per la pau»

■ Entrevista al president de Justícia i Pau

Joan Gomis Sanahuja va néixer el 1927 a Barcelona. En la seva dilatada biografia es troben molts moments importants: fundador i subdirector de la revista *El Ciervo*, director de l'Escola Superior de Ciències Socials de l'ICESB, president de Justícia i Pau de Barcelona, de la Comissió General de Justícia i Pau de l'Estat espanyol, de l'Associació Catalunya Solidària, de la Federació Catalana d'ONG per al Desenvolupament i de la Federació Catalana d'ONG per la Pau, entre d'altres càrrecs. Una vida activa i compromesa en la construcció d'una societat millor.

Joan Gomis.

—No podem començar aquesta entrevista sense felicitar-lo pels 30 anys que compleix Justícia i Pau.

—Doncs sí, aquest any estem de celebració. Justícia i Pau ha tingut dues etapes, fonamentalment. Una, fins a la transició i la democràcia, on la principal finalitat de l'entitat, fundada per Pau VI, era treballar per la justícia internacional. Aquí no es va poder dur a terme aquesta vessant perquè era urgent defensar els drets civils i polítics de la nostra gent. La segona etapa és la més llarga, a partir de la democràcia: comencem a tractar molt més els problemes de relació entre el nord i el sud, de pau i desarmament, de drets humans... I ja han passat trenta anys, però continuem treballant amb il·lusió; els problemes que tractem són greus i urgents, i no s'han acabat.

compartir, tant el desenvolupament, com la pau, els drets humans...

—Per tant, és possible lluitar per la pau.

—Sempre hi ha hagut guerres i sempre n'hi hauran. És essencial buscar una altra via alternativa a la violència per solucionar els conflictes. Cal prevenir-los i buscar solucions de diàleg, solucions pacífiques... les amenaces a la pau procedeixen, avui, de la gran diferència entre els països del nord i els del sud, de la desigualtat de la distribució de la riquesa...

—Quin és el camí que porta a la pau?

—El primer que cal fer és educar en la pau. Crec que això és, no una assignatura pendent, però sí a mig fer. En aquests darrers anys hem vist com la nostra societat s'interessa per l'educació per la pau

■ **«Existeixen moltes ONG on cada persona pot escollir la manera per treballar per la pau. No podem excusar-nos i dir que no hi ha mitjans»**

—Quina és la situació actual del moviment per la pau?

—En els darrers anys, a Catalunya i a l'Estat espanyol, va viure un moment molt vigorós quan plantejava la qüestió de l'entrada a l'OTAN. Hi va haver una mobilització molt important. Després, la veritat és que el moviment per la pau es va refredar i va passar per una època de certa debilitat. També és cert que la gent solidària ha derivat els seus esforços cap a problemes de desenvolupament i hi ha hagut un augment d'ONG de desenvolupament. D'altra banda, pot ser que això hagi derivat els esforços que abans s'havien concentrat en el treball per la pau. Crec que tots aquests objectius s'han de

amb iniciatives i pels procediments pacífics de treball.

—A més d'aquesta educació, ¿què més es pot fer?

—La gent que treballa per la pau ho fa exteriorment i interiorment. Tot neix a l'interior dels éssers humans, també aquesta aspiració per la pau. A més d'aquesta línia d'educació, crec que també s'ha de treballar per la justícia en qualsevol dels seus àmbits. Actualment existeixen moltes ONG on cada persona pot triar la millor manera per treballar per la pau. No podem excusar-nos i dir que no hi ha mitjans o que és molt difícil. A més, segur que no estan sols.

(Segueix a la pàg. 6)

CENTRE DE RELACIÓ I ORIENTACIÓ MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Dirigit per una psicòloga col·legiada amb 23 anys d'experiència. Servei opcional de vídeo.

COSM, Balmes, 64, 3r 2a - Barcelona
Tel. 934 877 180
Girona i Tarragona: 902 113 812

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA BON VIURE

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, servei mèdic, sanitari i humà. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places.

Tel. 427 44 53.

Joan Gomís

President de Justícia i Pau

(Ve de la pàg. 5)

—No existeixen massa organitzacions no governamentals?

—Es pot pensar que actualment hi ha un excés d'ONG, sobretot si ho comparem amb fa uns anys. És una manifestació de la societat civil. El que es pot fer, per augmentar l'eficàcia d'aquestes organitzacions, és sumar esforços i crec que, en aquest sentit i en poc temps, s'ha progressat bastant. A Catalunya existeix la Federació Catalana d'ONG pel Desenvolupament, la Federació Catalana d'ONG pels Drets Humans i la que vam fundar l'any passat, la Federació d'ONG per la Pau.

—Martin Luther King i Gandhi van creure que la pau és possible, els hauríem de recordar més?

—Els han fet la gran aportació al nostre segle. Plantegen treballar políticament de manera pacífica. Abans es pensava que la conducta pacífica era molt bona per a àmbits com el familiar o el professional, en canvi pel que fa als grans conflictes polítics era indispensable utilitzar mitjans violents. Tant Gandhi com Martin Luther King han demostrat que hi ha altres mitjans per lluitar per la pau, encara que no sempre triomfin. La violència sempre engendra violència.

—Quin ha de ser el compromís dels cristians pel que fa a la pau i la justícia?

—Un cristià només pot trobar en la fe i en l'Evangeli motius per treballar amb més força i més confiança. Cadascú té un motor en el seu treball pels drets humans i el cristianisme és un motor excel·lent per portar a terme aquesta tasca i és una manera de provar l'autenticitat de la fe que puguem tenir. Els cristians hem de fer més per subratllar els problemes com les diferències entre el nord i el sud, però no només assenyalar els problemes, també les possibles solucions.

—Entre les campanyes que ha fet Justícia i Pau destaca la del 0,7%.

—La campanya del 0,7% és una de

El 29 de febrer de 1968 es va fundar Justícia i Pau de Barcelona.

les més importants que vam fer en els anys 80. No va servir massa perquè el govern augmentés l'ajuda oficial, però sí que va servir per sensibilitzar els ciutadans i per aconseguir que moltes autonomies i ajuntaments es plantegessin la necessitat de treballar en aquest camp.

—Cada vegada hi ha més sensibilitat sobre aquests temes?

—Per exemple, amb les mines antipersonals hem vist que és una gran immoralitat que es fabriquin aquest tipus d'armes. Això fa que siguem pessimistes sobre la condició humana, però també és veritat que hi ha hagut un moviment molt important de reacció de la gent, que ha dit que això no pot ser perquè és un crim. Hi ha hagut organitzacions no governamentals que s'han mobilitzat molt i han arribat a pressionar els governs fins que han aconseguit un tractat, que encara és insuficient.

—Les armes i el servei militar obligatori provoquen el rebuig d'una gran part de la població.

—La nostra opinió és que s'haurien

de dissoldre els exèrcits. És un progrés haver suprimit el servei militar obligatori, però la solució tampoc es troba en els exèrcits professionals. La solució seria buscar una alternativa als exèrcits. Es podrien trobar altres sistemes: la policia de cada país per a conflictes interns, i per

errors són positives. Tots, institucions i persones, cometem errors i no ens hauria de costar tant reconèixer-los. Si tots féssim el mateix, la vida es col·locaria a un nivell molt més veritable. Espero que aquestes declaracions de penediment, encara que no s'hagin donat els fets, es vagin estenent i que aprenguem a demanar perdó.

—En què està treballant ara Justícia i Pau?

—Estem treballant en la campanya per la condonació del deute extern amb motiu del Jubileu de l'any 2000.

Un dels problemes plantejats entre el nord i el sud és el deute. Hem de pensar que molts dels països més pobres, entre el que han retornat del deute i el que ja han pagat d'interessos, han pagat més de tres vegades el que en un moment van rebre. És un problema greu, urgent i difícil. Cada vegada és més gran i sembla que els governs i societats del nord no el tenen entre les seves prioritats.

Esperem que aquesta campanya serveixi per plantejar de nou totes aquestes grans injustícies internacionals i que aconseguim resultats positius. Estic animat perquè tindrà molta ressonància entre els ciutadans. És important ser conscients de la importància d'aquests problemes i que es treballi per solucionar-los. Espero que també tingui incidència entre els governs. Aquesta campanya es fa conjuntament amb altres entitats cristianes com Càritas, Mans Unides o la Unió de Religiosos i Religioses de Catalunya.

Rosa Maria Jané Chueca

«Hem d'alegrar-nos de la Declaració Universal dels Drets Humans i preguntar-nos com és que s'ha tardat tant a fer»

a conflictes internacionals les forces de les Nacions Unides o unes forces internacionals, sota comandament internacional, relativament reduïdes que asseguressin que no hi hagués conflictes entre nacions.

—I les Nacions Unides, funcionen?

—Culpem les Nacions Unides de coses que, en definitiva, són responsabilitat dels governs estatals que la formen. La seva presència, històricament, és un gran progrés, però encara s'ha de reformar, tenir més força i fer més del que fan. A vegades, s'oblida o no es té gaire en compte el treball positiu que fan i que han fet moltes agències de les Nacions Unides com la UNESCO o ACNUR.

—Aquest any també es recorden els cinquanta anys de la Declaració Universal dels Drets Humans. ¿Com ho valora?

—És un gran aniversari del que hem d'alegrar-nos i preguntar-nos com és que s'ha tardat tant a fer una declaració universal dels drets humans. Es va fer després de la II Guerra Mundial, com una

**EL PRODUCTE QUE LI RESOL
DE DEBÒ
EL PROBLEMA
DE NETEJA DE CAMISES I
ALTRES PECES.**

**Demani'l a la seva drogueria o
supermercat.
Ens ho agrairà!**

Girona

diòcesis

L'Esperit Sant presideix la Missa Internacional de Roses

■ Dues mil persones hi van assistir

ROSES.— Per dotzè any consecutiu, la vila de Roses ha organitzat la ja tradicional Missa Internacional. Gairebé dues mil persones van assistir el diumen-

ge 9 d'agost a aquesta celebració que du per nom *Oikoumene*. El lema triat, d'acord amb l'any de l'Esperit, era *Guiats per l'Esperit*.

La missa de Roses aplega fidels de moltes nacionalitats.

Tres coloms, aigua i flors van posar el punt final a una celebració que ha esdevingut un punt de referència clau en la temporada estiuenca empordanenca. La Missa Internacional es va celebrar al moll de Roses per iniciativa del rector Joan Riu i d'una colla de gent estrangera molt vinculada a la vila. L'altar mariner va acollir sacerdots i molts joves de diverses nacionalitats que van saludar els fidels en la seva llengua (català, castellà, anglès, francès, italià i alemany). Un fullet amb l'homilia i els cants facilitava el seguiment de

l'acte que vol ser pedagògic i molt ric en simbolisme.

El rector mossèn Riu va manifestar que «al costat de la celebració eucarística que ens convida a tots, hi trobem el do de la immensitat del mar que sempre ens fa una extraordinària companyia».

El president de la celebració va ser Lluís Plana, rector de la parròquia de la Immaculada de Figueres i els cants van anar a càrrec de la coral infantil Nova Llabor de Banyoles, dirigida per Pere Frigolé. La cantant de Roses Claudia Sch-

neider va amenitzar l'acte amb cants de Haendel i de Cesar Frank.

Malgrat les previsions, la celebració d'enguany va tenir menys participants que en altres edicions, segurament a causa de la intensa calor que feia.

D'altra banda, el dissabte 8 d'agost es va celebrar una missa internacional a Platja d'Aro, com ja és habitual cada estiu. El moviment Cursets de Cristianitat i la parròquia en van ser els organitzadors.

Miriam Díez i Bosch

TORTOSA

Introducció a la causa de canonització de cent vuitanta presumptes màrtirs

TORTOSA.— El 29 de juliol, al saló d'actes del Palau Episcopal i sota la presidència del bisbe de Tortosa, Mons. Xavier Salinas i Viñals, es va constituir el tribunal que en fase diocesana ha de recollir les proves documentals i testimonials dels preveres assassinats durant la guerra civil.

En total són cent vuitanta els presumptes màrtirs que formen la llista encapçalada per Antoni Martínez i Martínez, cent setanta-cinc sacerdots, dos diaques i dos seminaristes. El Postulador de la Causa és el P. Benito Gaidoti O.P. catedràtic de l'Angelicum de Roma, que serà qui recollirà i classificarà les

proves sense fer-ne valoracions definitives. El P. Gaidoti va dir que «s'ha de filar prim, comprovar si els presumptes màrtirs van ser morts *in odium fidei* i en segon lloc, si la seva vida i especialment el context del seu assassinat fa palès que van morir perdonant i estimant».

Mons. Xavier Salinas va afirmar que «l'Església sempre fa memòria dels seus màrtirs i vol el perdó i la concòrdia» i va afegir que «els nostres màrtirs van ser coherents amb la fe que professaven».

J. Blanc i Bahima

BARCELONA

Cristians solidaris

BARCELONA.— Durant l'estiu, molts joves cristians dediquen una part de les seves vacances a oferir un servei desinteressat als col·lectius més oblidats de la nostra societat. Un bon nombre d'entitats, dependents dels instituts religiosos i de la Delegació General d'Acció Social organitzen un ampli ventall d'activitats solidàries, com a presència i testimoniatge de l'Església.

Els Germans de Sant Joan de Déu han fet aquests dies dos camps de treball a Sant Boi de Llobregat i a Carabanchel, amb persones que tenen deficiències mentals i problemes neurològics. Al mes d'agost han organitzat a València dues tandes d'atenció a les persones sense sostre, i a joves en programes de deshabituació de drogodependència. Al setembre hi ha tres tandes de colònies a Calafell per treballar diferents aspectes de l'autonomia personal dels afectats amb problemes de salut mental. (C.C.)

LA SEU D'URGELL

Retornen la predel·la del retaule de Bolvir

BOLVIR.— De forma anònima, la predel·la del retaule gòtic de Bolvir, desapareguda durant la guerra civil, ha estat retornada a la Casa del Bisbat de la Seu d'Urgell. Es tracta d'una peça que completa el valuós retaule de Bolvir, pintura sobre taula del segle xv. Encara que està en bon estat de conservació, el Bisbat la farà restaurar. La predel·la, que fa 185 per 55 centímetres, està composta per cinc quadres: un sant i un arcàngel a cada extrem; la Resurrecció, la Passió i l'Ascensió de Jesús en són els tres temes centrals. (A.M.)

Magisteri

Carta Dominical

Ricard M. Carles
Cardenal, arquebisbe de Barcelona

Cap a la beatificació de Gaudí

La premsa se n'ha fet ressò fa unes setmanes. Es tracta de la decisió d'incoar el procés de beatificació del català i arquitecte universal Antoni Gaudí, una iniciativa de l'Arquebisbat de Barcelona corroborada pels bisbes de Catalunya.

Pel que fa al nostre geni hi ha una colla d'opinions. Sobre la seva persona i la seva dedicació. Sobre el seu enginy i les seves intencions. Sobre el seu èxit i fama actuals, i sobre el seu fracàs aparent en vida.

Hi ha, però, uns quants aspectes que són desconeguts, oblidats o bandejats intencionadament.

N'és un la vida íntima i espiritual de Gaudí. Ben poques biografies o guies turístiques hi fan cap al-lusió. Recordaré uns fets.

Al Cercle Artístic de Sant Lluc, quan n'era consiliari Mn. Torras i Bages, es va establir un corrent d'amistat entre els artistes contertulis. Hi havia entre ells Gaudí i els germans Llimona. A Joan Llimona, els pares de l'Oratori de Sant Felip Neri li van encarregar dues teles sobre el sant patró de Roma. Una, en èxtasi, tot celebrant la missa, i l'altra, en convivència amb els «fanciulli» al Gianicolo de Roma. Tots dos quadres es poden veure encara avui, magníficament restaurats, a banda i banda del creuer de l'església de l'Oratori. A Llimona, no se li va acudir res més que «retratar» el conegut rostre de Gaudí en la persona del Felip Neri del «cinquecento» italià.

Quant a l'espiritualitat de Gaudí, ¿hi ha algú que es pugui pensar —si coneix amb una mica de detall la seva obra— que tot allò que hi contempla, corprès no sols per la grandiositat sinó per la munió de detalls que hi ha plens de sentit, ha estat tot plegat elaborat només per un pensament fred posat a cercar de fer una obra vistent o que s'ha fixat en què és el que pot provocar admiració envers la seva obra? No eren pas aquests els criteris i les aspiracions de Gaudí. Sense una contemplació

profunda i habitual dels misteris de la fe, ni la façana del Naixement, ni cap altra, no haurien arribat a ser concebudes tal com ell les va voler i a nosaltres ens commouen.

Una biografia de Gaudí hauria de començar amb la seva mort. En morir, pel fet d'haver estat atropellat per un tramvia, ningú no el va reconèixer. De tan reclòs com vivia al seu «laboratori» de la Sagrada Família! Però sabem que anava, a peu i puntualment, a fer la visita de tarda a l'Oratori, i potser també a veure el seu director espiritual i confessor, el «felipó» P. Mas.

Tingué una llarga etapa de vivència mística que, fins a la mort, el va guiar per camins d'alta mística comparables —arquitectònicament parlant— a la mística elevada de Joan de la Creu al seu *Càntic espiritual*, en versos del segle XVI, o als versos del *Cant espiritual* de Joan Maragall, contertuli i amic, també del Cercle de Sant Lluc. ¿Qui pot oblidar que l'actual Casa de la Pedrera fou concebuda per Gaudí com una peanya per a un monument a la Immaculada Concepció de Maria? Els «Ave/Gratia plena/Dominus tecum», esculpits encara al frontis del capdamunt de la façana, en donen testimoni. Amb una rosa al mig.

Antoni Gaudí, arquitecte, català universal, místic laic, es mereix ser estudiat també des de l'òptica de la seva possible santedat.

Paraula i vida

Lluís Martínez Sistach
Arquebisbe de Tarragona i Prímat

L'adhesió personal a Jesucrist

L'Església proposa uns valors que han de caracteritzar el comportament dels cristians. Són els valors ensenyats per Jesucrist en l'Evangeli i que es tradueixen en allò que anomenem *virtuts cristianes*.

La moral cristiana ha de tenir una referència essencial a Déu. Cal insistir que la moral cristiana és

teològica. Perquè la llei moral ve de Déu i d'Ell procedeix la fortalesa per complir-la.

En la vida cristiana autèntica hi ha el que podríem denominar *la lògica de la fe*; això significa la coherència entre la fe i la vida, que va més enllà d'una pura ideologia humanista. La moral que procedeix de l'Evangeli suposa per a la conducta humana una novetat radical que prové de l'adhesió a Jesucrist.

Així mateix, les virtuts humanes han de caracteritzar tota la vida del cristià: hem de ser amants de la justícia i de la solidaritat i viure amb sobrietat i pietat. L'objectiu de l'Aliança de Déu amb els homes en Jesucrist és conduir l'ésser humà i el cosmos vers la nova creació. Ara bé, aquesta nova creació assumeix la creació que es troba sota el mandat del Creador.

Les virtuts cristianes són irradiació de la vida divina infosa per l'Esperit en l'ànima dels batejats i

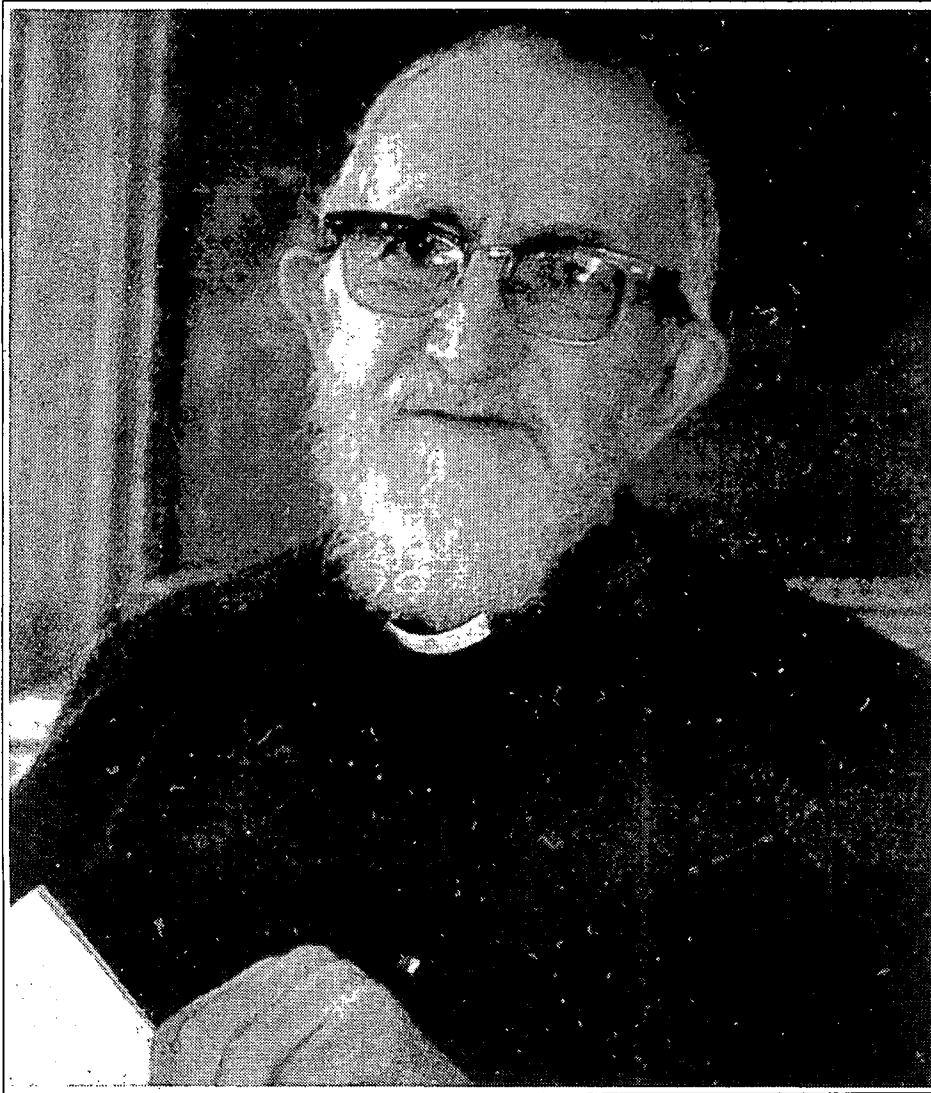
són un do del Senyor ressuscitat als seus deixebles. Així, sant Pau parla dels fruits de l'Esperit Sant, que són «amor, joia, pau, paciència, benignitat, bondat, fidelitat, dolcesa i templança».

La moral cristiana neix de l'espiritualitat, com de la seva font més pura. No és adequat en absolut caure en un moralisme exclusivament humanista, pensant que així fem més fàcil el coneixement de Jesucrist. Cal que aquest moralisme es recolzi en la revelació de Déu i que estigui profundament arrelat en l'amor a Déu i als germans.

La llei nova de Crist, és a dir, la moral cristiana, es tradueix, en última instància, en el seguiment d'una persona, la de Jesucrist; consisteix a acceptar que Ell mateix és l'Evangeli. Urs Von Balthasar ha afirmat que una Església que no posi fortament l'accent en Jesucrist «no interessa gens al món, ni té credibilitat». Perquè Ell és «l'esdeveniment únic» en la història de la humanitat.

opinió

Zoom

A l'abbé Pierre no li calen presentacions. Sempre és notícia. Aquesta vegada perquè el 5 d'agost passat va complir els seus 86 anys, i el 24 d'agost vinent coronarà els seus seixanta anys de sacerdot de Crist. Tota una vida donant amor als germans necessitats, anant-los a trobar allí on fossin, ajudant-los materialment, pidolant per ells, lluitant per ells, veient com no sempre el seu esforç era justament mesurat pels que ho tenen tot. L'abbé Pierre ha intentat, paraules seves, «fer creïble que Déu és amor, malgrat els mals i les catàstrofes».

Filtrant la notícia

Francesc Gamissans

Mala llet per als infants

Totes les grans firmes industrials i comercials es prodiguen en publicitat. Fins i tot n'hi ha que publiquen curiosos i originals espots per demostrar que col·laboren a atenuar la fam, la misèria i altres mancances del Tercer Món. Així, per exemple, hem llegit fa poc aquest anunci: «Cap nen sense llet. Campanya RAM-UNICEF.» S'afegeix que el producte làctic d'aquesta firma «alimenta l'esperança...»

No es pot negar la bona intenció i l'aspecte positiu que suposa la tramesa d'unes partides d'aquest aliment, bàsic per als infants d'aquí i d'allà. Amb tot, en el fons, l'eslògan publicitari inclou una hipoteca: «Es dona per rebre.» S'informa sobre el gest humanitari i altruista perquè el públic compri la llet d'aquesta marca, que és el que en definitiva es persegueix. Hi ha una barreja d'interessos, aprofitant l'avi-nentesa d'un problema gravíssim del Tercer Món. És ètic

denunciar l'escassetat d'un aliment bàsic d'un país pobre per obtenir beneficis d'un país ric?

Maria Martínez de Ubina, directora de Red-032 Comunicació, escriu: «Com dimonis es pot jugar amb una necessitat tan bàsica, tant de subsistència, que de tant ser-ho, més que una necessitat és un dret indiscutible? Com es pot arribar a dir que mentre hi ha mares a les quals els costa que els seus fills es beguin la llet, altres no tenen aquest problema perquè no en tenen per donar-los-la?»

Diu un refrany de l'Àfrica negra: «Déu dona, no ven.» Som capaços de vendre llet a qualsevol preu, d'utilitzar la mort per inanició sense el més mínim dubte, perquè s'oblida que, amb anuncis d'aquesta mena, no es du a terme una campanya de sensibilització per a l'home, sinó la promoció d'un producte i de la seva firma.

Cal que hi hagi estímuls de sensibilització social i altruista, però alerta amb les formes que s'utilitzen! Sovint manca tacte i sobren interessos; s'esdevé quan el departament comercial d'una firma s'anuncia per obtenir un benefici propi sense cap mena de pudor.

És bo i lloable que s'ajudi el Tercer Món, però, com diu Jesús en l'Evangeli: «Que la teva mà dreta no sàpiga què dona la teva mà esquerra.» Les multinacionals poden ajudar els països pobres, àdhuc arxivar el nombre de partides o quantitats a efectes d'administració i d'inspecció. El que no procedeix ni és ètic és fer publicitat d'una acció social per obtenir sucosos beneficis. Recordant el producte làctic esmentat i el seu spot publicitari, algú indignat i amb tota la raó podria dir: «Quina mala llet que tenen!»

Notes insignificants

Germà Adrià

Catòlic universal

Sóc a Sevilla per visitar les presons del sud. I a Sevilla m'agrada anar a missa tots els dies a la Macarena. Avui, a les 8 del vespre l'església està plena de fidels i de turistes. L'aire lleugerament fresc, condicionat, fa possible suportar l'aglomeració. La missa la celebra un sacerdot gran, pausat, de veu trencada, però nítida. Diu les oracions amb calma, llegeix amb calma i, encara que li tremolen les mans, es mou amb una placidesa sorprenent. El sermó dura sis minuts. Ens donem la pau com si la Verge estigués entre nosaltres. La majoria combreguem amb devoció. A aquella missa em vaig sentir més cristià, més catòlic universal.

Vaig pensar que en aquell mateix dia milions de cristians, a tot el món, havien escoltat la mateixa Paraula de Déu i havien resat amb les mateixes oracions i havien rebut el Senyor en la Comunió. Tots participant del mateix banquet. Tots endinçant-nos en l'amor del Crist crucificat i triomfant. Em vaig sentir agermanat, afectuosament agermanat, a aquells milions de persones que havien participat avui també en la missa, en tots els racons del món: en llocs tan distants i tan diferents. Tots aquests milions havíem orat al mateix Pare amb el mateix Parnostre. Tots ens havíem fet U en participar del mateix Cos del Senyor. I em vaig sentir com si estigués immers en un oceà d'Amor i de Pau.

«Aneu-vos-en en pau.» Va ser el comiat del celebrant. El mateix comiat que van rebre els milions de fidels que a tot el món havien participat de la missa. Molts van pujar a fer un petó a la Macarena. Jo em vaig quedar assegut i resant com poques vegades ho he fet a les misses i a les esglésies. Em vaig sentir feliç de ser cristià. Em vaig sentir feliç de pertànyer a la mateixa Església. Feliç de ser un més, singularment un més al cor de Déu Pare. I em vaig trobar donant la pau com a senyal de pau a tots els cristians del món, a totes les misses del món.

Per què no puc assistir sempre a missa amb els mateixos sentiments? Per què els cristians deixem d'anar a missa algun dia? Per què no som realment llavor de pau a tot el món? Per què la Macarena ha de tenir encara llàgrimes a les galtes?

Punt de vista

Joan Alcaraz
Periodista

Vers la societat de l'aprenentatge

En una intervenció recent a Barcelona, el prestigiós pensador espanyol José Antonio Marina feia una crítica severa de l'anomenada «societat de la informació» a què ens ha abocat la nostra època. No per negar-ne l'existència, la qual cosa no seria lúcida, sinó per criticar-ne els excessos i rebatre'n els dogmes, que ja ho és molt més i que segurament convé abans que no sigui massa tard.

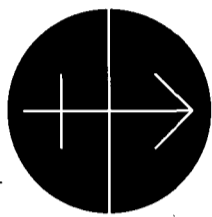
Se m'acut explicar-los una significativa vivència personal. Fa pocs anys, en l'inici de «l'era Internet» i de l'ús més o menys intensiu del correu electrònic, m'interessava un dia fer una determinada consulta a un professor universitari. Trucades i més trucades, en horari de feina, al departament pertinent, i res de res. Però al tercer dia d'anar empaitant-lo algú em va dir que si li enviava un e-mail la resposta seria immediata..., i ho va ser. Vaig quedar alhora perplex i decebut, perquè entenc que la veu humana i la dialèctica d'una conversa encara no són substituïbles. I perquè em penso que l'ús, legítim i eficaç, del correu electrònic no hauria d'excloure necessàriament l'ús del telèfon..., que no deixa de ser també una comunicació humana virtual, però no tant.

Ja veuen on vull anar a parar. Jo no m'atreviria a qualificar d'«engany», com arriba a fer Marina, la societat de la informació, però sí que estic amb ell quan diu que els grans avenços tecnològics no ens permeten estar realment més ben informats si prèviament no reforcem la nostra autonomia personal. Una autonomia que implica coneixements però també criteris, és a dir, valors. «El saber és fora d'Internet i el té qui el té», creu Marina. Em sembla una afirmació irrefutable.

O una opinió tan legítima, almenys, com la del conegut escriptor valencià —i decididament «modern»— Ferran Torrent, que diu que el món d'Internet «no m'interessa. Preferesc comunicar-me amb el pastor de prop de la meua casa que amb una japonesa». És clar que això, en un món que es mou entre la dimensió local i la global, també pot ser una *boutade*: amb el pastor cal parlar-hi, no cal dir, i sense filtres. Diguem-ho clar: Internet i altres ginys producte d'una humanitat evolutiva són, si se'n fa un ús com cal, una meravella. És clar que cadascú ha de decidir l'ús que en vol fer. També eren meravellosos el tam-tam de les tribus africanes o els senyals de fum dels indis. Una cosa és el mitjà i l'altra, el missatge, tot i que un precursor, McLuhan, ja ens va advertir fa anys que el primer condicionaria progressivament el segon.

En definitiva, el discurs del professor Marina no és el de qui es nega a admetre la transcendència de la generalització de les xarxes telemàtiques, sinó el de qui adverteix que el jo, personal i intransferible, no pot quedar del tot atrapat a la xarxa. La clau de volta de tot

plegat és que la societat de la informació evolucioni vers una autèntica «societat de l'aprenentatge», és a dir, l'estadi de saber cercar el que es vol entre tanta i tanta informació com ens arriba, saber valorar-ho adequadament i no perdre mai la capacitat de reflexió ni el sentit crític. Avui, com ahir, canvien les tècniques i cal adaptar-s'hi, però són immutables les velles preguntes i respostes que envolten l'ànima humana. I que ens atorguen, més enllà d'Internet i de la seva gran solvència, el nostre veritable sentit.

Ajuda a l'Església Necessitada

Associació Pública Universal dependent de la Santa Seu
Ferrer del Río, 3 - 28028 MADRID - Tel. (91) 725 92 12

Filial: Luis Antúnez, 24, 2n 2.ª - 08006 BARCELONA - Tel. (93) 237 37 63

C/c. 1260-2110027312. Banco Central Hispano. Vía Augusta, 6. 08006 Barcelona

MISSES a favor de l'Església de l'Europa de l'Est i del Tercer Món

¿Sap que milers de sacerdots de l'Església Missionera i de l'Europa de l'Est no més poden subsistir gràcies als estipendis de Santes Misses que "Ajuda a l'Església Necessitada" fa arribar a aquests vertaders deixebles de Crist avui dia?

COL-LABORI amb la missió evangelitzadora d'aquests milers de sacerdots, ENCARREGANT la celebració de Misses —al mateix estipendi de la seva diòcesi— a través de la nostra associació. Ells aplicaran la Santa Missa per les SEVES INTENCIONS.

● Desitjo que es celebrin
MISSES per les següents intencions:

.....
.....

Envio Ptes. com a DONATIU

Per: Gir Transf. Xec

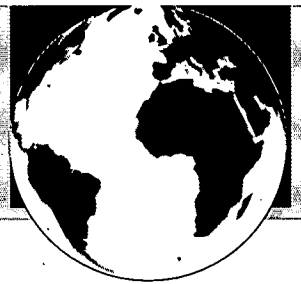
Nom i cognoms:

Carrer i núm.:

C. Postal i Ciutat:

Vaticà

església en el món

«Humanae Vitae», trenta anys després

■ La polèmica encíclica va desaprovar els mètodes anticonceptius

El 25 de juliol de 1968, el papa Pau VI va publicar la *Humanae Vitae*, per a molts l'encíclica més polèmica d'aquest segle, en la qual l'Església catòlica es mantenia en la seva negativa als mètodes anticonceptius. Després del Concili Vaticà II, l'Església es mostrava més oberta als problemes del món i s'esperava que revisaria la doctrina sobre el control de la natalitat.

Joan XXIII ja havia nomenat una comissió formada per sis membres perquè estudiés el tema, i Pau VI la va ampliar a seixanta, entre els quals es trobaven bisbes, cardenals, teòlegs i laics. Però, en qualsevol cas, Pau VI s'havia reservat per a la seva responsabilitat, durant el Concili, tres temes que, segons va advertir, no pertanyien al debat conciliar: la reforma de la cúria, el celibat dels capellans i el control de la natalitat.

La comissió encarregada d'estudiar aquest últim tema va treballar molt seriosament, però es va mostrar clarament dividida. Una majoria creia que l'Església havia de deixar que les parelles decidissin sobre el nombre de fills que volien tenir i quin era el mètode més adequat a les seves circumstàncies personals. Per a ells, «la regulació de la concepció sembla necessària per a moltes parelles que volen assolir una paternitat responsable, oberta i raonable en les circumstàncies

d'avui dia». Els arguments a favor de la revisió eren diversos: canvis socials en el matrimoni i la família, especialment en el paper de la dona; disminució de la mortalitat infantil; nous coneixements en biologia, psicologia, sexualitat i demografia... A més, els que recomanaven una revisió assenyalaven que «condemnar un matrimoni a una abstinència llarga i sovint heroica com a únic mitjà per regular la concepció no es pot basar en la veritat».

L'autoritat del magisteri

D'altra banda, la minoria que no acceptava el canvi en la doctrina moral de l'Església ho feia per una qüestió d'autoritat. En l'informe que van presentar destaquen paràgrafs com aquest: «No pot ser que l'Església catòlica hagi proporcionat a tants fidels. arreu del món motiu de pecat formal i perdició espiritual a causa d'una falsa doctrina promul-

gada en nom de Jesucrist. (...) Si l'Església es pogués equivocar d'aquesta manera es posaria en dubte l'autoritat del magisteri ordinari en qüestions morals.»

Finalment, Pau VI va decidir donar suport a la tesi de la minoria per redactar l'encíclica en la qual afirmava que «tot acte matrimonial ha de restar per si mateix, obert a la vida. Déu ha connectat indissociablement unió i procreació». És per això que el Pontífex assegurava que «han de ser exclosos absolutament com a mitjà lícit de regulació dels naixements la interrupció directa del procés generatiu ja iniciat i sobretot l'avortament volgut, àdhuc per raons terapèutiques. També ha de ser condemnada l'esterilització directa, perpètua o temporal. Igualment ha de ser rebutjada qualsevol acció que en previsió de l'acte conjugal o en el seu acompliment, o bé en el decurs de les seves conseqüències naturals, es proposi com a fi o com a mitjà impedir la procreació.»

Reaccions dures

La reacció a la publicació de l'encíclica va ser dura, des de la gent de base que assegurava que no tornaria a anar a missa fins als comentaris d'experts en els mitjans de comunicació. I és que la realitat

era que els mètodes contraceptius havien trobat ja una àmplia difusió en el mercat i les discussions sobre la licitud ètica de les «píndoles» eren a l'ordre del dia i se n'estenia l'aprovació de l'ús. L'impacte va ser tan fort que la majoria de conferències episcopals van sentir-se obligades a fer una declaració sobre com viure en la pràctica l'ensenyament que donava Pau VI. Entre els fidels la divisió va ser de majoria i de minoria. Una majoria que va decidir contestar i seguir una pràctica contraceptiva i una minoria que va decidir seguir l'ensenyament del Magisteri, per respecte a la fidelitat que se li deu.

La *Humanae Vitae* va suposar, per a molts, un trencament d'una línia eclesial que en el Concili Vaticà II s'havia mostrat tan a prop dels problemes del món d'avui que fins i tot li havia dedicat al tema una constitució pastoral, un dels documents més notables del Concili, la *Gaudium et Spes*. Per a molta gent, la *Humanae Vitae* s'apartava del text que obre la *Gaudium et Spes*: «El goig i l'esperança, la tristesa i l'angúnia de l'home del nostre temps, sobretot dels pobres i de tots els qui pateixen, són també el goig i l'esperança, la tristesa i l'angúnia dels deixebles del Crist.»

Josep M. Calvet

Pau VI, un guia savi i fidel del poble cristià

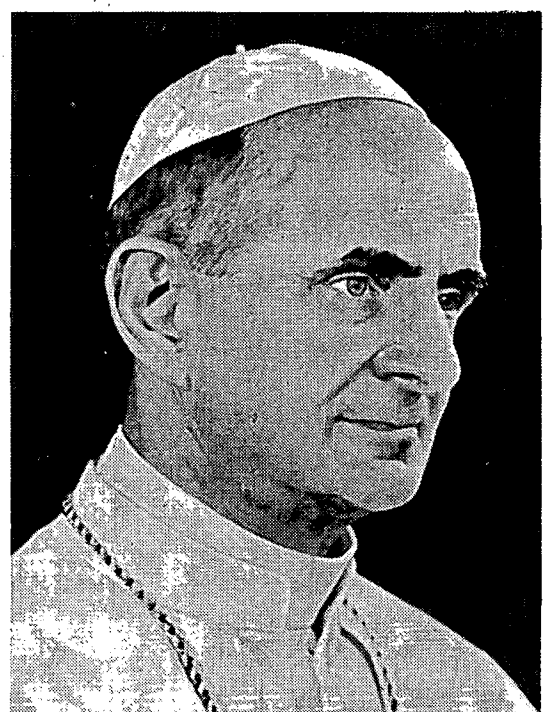
CASTELGANDOLFO.— El diumenge 6 d'agost de 1978, festa de la Transfiguració, va morir el papa Pau VI a la seva residència estiuenca de Castelgandolfo. Joan Pau II va celebrar el dia 6 passat una missa per al seu antecessor. En la introducció de la celebració va afirmar que la memòria de Pau VI sempre és viva en l'Església.

«Vint anys després, el temps no ha debilitat el seu record. Al contrari, amb el pas dels anys, torna cada vegada més lluminosa la seva figura i més actuals i sorprenents les seves profètiques intuïcions apostòli-

ques», va manifestar recentment Joan Pau II. «La celebració el 1998 —va afegir el Papa— del centenari del naixement d'aquest pontífex, guia savi i fidel del poble cristià durant el Concili Vaticà II i el no gens fàcil període postconciliar, ens fa sentir més familiar el reclamo de la seva persona i més incisiu el testimoniatge del seu amor a Crist i a l'Església.»

En aquests dies torna a la memòria la figura profètica de Pau VI, cridat a guiar l'Església en els anys difícils, marcats per grans transformacions i pel fervor de la renovació conciliar. El primer gran signe del pontificat de Pau VI va ser el Concili Vaticà II, «que va tenir el coratge de tirar endavant després d'haver-lo rebut de Joan XXIII», ha afirmat el cardenal Carlo María Martini, arquebisbe de Milà.

«El va portar a terme, el va aplicar i el va fer viure. A partir del Vaticà II, tot el que ha nascut, com la reforma de la litúrgia, els problemes de la participació en l'església amb la institucionalització dels sínodes universals, són mèrit seu. Penso

Pau VI.

que el seu llegat espiritual és veritablement extraordinari per a l'Església», ha manifestat el cardenal Martini. (C.C)

 <p>GESMOR DES DE 1950</p> <p>Servei permanent 24 hores Ens desplaçem a domicili</p>	<p>Tramitació d'enterraments</p> <p>En cas de defunció, què s'ha de fer?</p> <p>Truqui al 902 11 65 93</p> <p><i>Descomptes especials per a subscriptors, parròquies i comunitats religioses</i></p>

Regne Unit

L'Església anglicana no reconeix l'homosexualitat en el sacerdoci

■ L'eutanàsia, i les relacions amb l'islam han estat els altres temes de la Conferència de Lambeth

CANTERBURY.—L'eutanàsia, l'homosexualitat, el Tercer Món i les relacions amb el món islàmic han estat els centres d'interès més destacats de la Conferència de Lambeth, la tretzena gran convenció de l'Església anglicana que es va inaugurar el 18 de juliol a la catedral de Canterbury i que ha durat tres setmanes. La cimera dels bisbes va aprovar una resolució que manté la posició oficial de la jerarquia contra les relacions homosexuals dels preveres.

L'Església anglicana s'ha trobat dividida pel debat sobre la qüestió de l'homosexualitat. Mons. Desmond Tutu, premi Nobel de la Pau, va donar suport al moviment de gais i lesbianes. Segons ell, «ja que considerem que l'amor concierneix a tot l'ésser i no només a la seva dimensió sexual, quina raó tenim per creure que aquesta qualitat ha de ser reservada a les parelles heterosexuales?» Però la conferència de Lambeth —una reunió que té lloc cada deu anys de les diverses esglésies cristianes adherides a l'Església anglicana— va decidir per una moció de 526 vots a favor i 70 en contra no acceptar les relacions homosexuals. Tot i que ha rebutjat dur a terme qualsevol mena de «caça de bruixes», ni prendre una postura d'homofòbia o una «condemna irracional als homosexuals», l'Església anglicana els recomana «l'abstinència».

Per primera vegada en la història d'aquesta convenció, entre els 798 bisbes participants hi ha hagut dones bisbes, concretament onze, vuit de les quals, nord-americanes. Precisament l'ordenació de dones va ser el tema que més temps va ocupar en la conferència del 1988. La

decisió d'obrir aquest ministeri a la dona va ser presa per l'Església anglicana el novembre de 1992. Actualment hi ha 1.200 dones que exerceixen el ministeri en parròquies, capellanies, hospitals o escoles. En els últims anys, més de cent pastors anglicans s'han convertit al catolicisme, moguts en bona part per aquesta decisió.

Polèmica entorn de l'eutanàsia

Un altre dels temes tractats en la Conferència de Lambeth ha estat el de l'eutanàsia. Per a l'arquebisbe anglicà de Brisbane (Austràlia), l'eutanàsia atempta contra la fe cristiana i contra la llei. Mons. Hollingworth, que ha presidit les discussions sobre aquest tema, fa una distinció, però, entre el fet de donar la mort i el de deixar morir aquells que són incurables. La qüestió de l'eutanàsia és particularment controvertida a Austràlia arran de l'adopció, per part del Territori del Nord, de la primera llei del món que permet l'eutanàsia voluntària. Quatre persones han mort sota assistència mèdica abans que el govern federal hagi fet ús del seu poder per anul·lar la legislació adoptada

pel parlament del Territori del Nord. Nombroses esglésies de totes les confessions s'han associat per realitzar una campanya contra aquesta llei.

Les relacions entre l'islam i l'Església anglicana han estat també objecte de debat. Segons estimacions de les Nacions Unides, l'any 2025 al món hi haurà dos mil milions de musulmans i el 2050 ja en seran quatre mil. Aquestes xifres les ha recordat el bisbe anglicà de Jerusalem, Riah Abu El-Assal, que ha demanat una millora de les relacions amb la comunitat islàmica. En alguns llocs del planeta aquestes relacions no són dolentes, però els prelatos de Nigèria i de Pakistan parlen d'una gran discriminació contra els cristians dels seus respectius països. «Quan els islamistes arriben al poder, les mino-

ries són perseguides», assegura el bisbe Malik del Pakistan.

La fusió de les onze esglésies anglicanes autònomes de l'Àfrica en una Església Episcopal d'Àfrica donaria lloc a una Església amb una veu forta, segons el prelat de Ciutat del Cap (Sud-àfrica): L'arquebisbe Ndungane ha fet aquesta proposta, recordant que les esglésies africanes es troben enfrontades a molts problemes, sobretot els que fan referència a la reconciliació, la pobresa i les relacions amb les democràcies fràgils. Ndungane, aferrissat partidari de la cooperació entre els països africans, ha anat més enllà del terreny eclesiàstic i ha preconitzat la formació d'una organització semblant a la Unió Europea. (C.C.)

SOS SUDAN

Tant Càritas Española com el Comitè espanyol de la UNICEF han posat en marxa campanyes d'ajuda d'emergència al Sudan. Totes dues organitzacions han obert diversos comptes perquè els ciutadans puguin ajudar econòmicament el poble sudanès.

Comptes de Càritas

- Central Hispano: 0049-0001-55-2110011002
- Caja Madrid: 2038-1028-13-6000897358
- BBV: 0182-2370-47-0011460000
- Banesto: 0030-1001-31-0001022271
- Santander: 0085-0600-06-0000146392
- La Caixa: 2100-2208-31-0200184102

Comptes d'UNICEF

- Banesto: 0030-1001-36-0109000271
- BBV: 0182-2370-41-0010033337

Tu també tens dret a estar ben informat

subscriu-te a

CATALUNYA+ CRISTIANA

Puiggarí, 5
08014 Barcelona

Nom Adreça.....
D.P..... Població Província..... Tel

Em subscric a "CATALUNYA CRISTIANA" català/castellà per l'import: anual (52 números) de 11.180 ptes.
 semestral (26 números) de 5.590 ptes.

El pagament de la subscripció el faré mitjançant:

domiciliació bancària (en aquest cas omple l'ordre de domiciliació)

xec nominatiu que adjunto

transferència al CC del setmanari

2 1 0 0 3 0 1 3 2 0 2 2 0 0 3 9 1 7 4 1
Entitat Oficina DC Compte

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Senyors,

Els prego que, a partir d'ara i fins a nou avis, paguin els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA" amb càrrec al meu compte corrent/llibreta

Entitat Oficina DC Compte

Data.....

Signatura del titular del compte/llibreta

Especial

Vilafranca del Penedès

Pròxima estació: Vilafranca

*El pas de l'AVE activa el teixit associatiu
d'una comarca en procés de canvi*

El tram de Vilafranca de l'AVE encara no està del tot definit.

Més enllà de les deu mil persones que aniran a viure al nou barri de la Girada, el futur de Vilafranca passa per les vies del tren. Ja fa més de divuit anys que els veïns del Poble Nou demanen el soterrament d'una doble via que no deixa dormir a vuit-centes persones que viuen al costat de la línia ferroviària de l'interior. La Diputació de Barcelona dóna suport a les seves peticions en un informe d'impacte acústic sobre veïns i habitatges. Mentrestant la Plataforma Anti AVE Penedès-Garraf continua lluitant per evitar que el Ministeri de Foment construeixi una altra línia de ferrocarril per fer-hi passar el tren d'alta velocitat. És la nova Vilafranca, una capital de comarca en procés de canvi. El 28 d'agost comença la Festa Major que d'aquí a pocs anys ja tindrà un museu propi. És una Vilafranca que es transforma i que vol articular un teixit interparroquial que actui amb una pastoral de conjunt. Ens estem referint a una Església on els seus joves opinen i hi diuen la seva. Bona Festa Major!

Coordinació: Jordi Vila

El drac de Vilafranca també s'exposarà al Museu de la Festa Major.

Xoc de trens

Ajuntaments i entitats volen evitar que el pas de l'AVE esquerdi el territori català

L'arribada de l'AVE a la frontera catalana ha desenterrat la destal de guerra de més de cent entitats de cinc comarques catalanes. De moment, COP AL TAV, la Coordinadora de Plataformes per una Alternativa al Tren d'Alta Velocitat ja ha presentat tres mil·legacions al projecte de l'AVE en el tram

compès entre Lleida i Martorell. Set ajuntaments de les comarques gironines han encarregat pel seu compte estudis d'impacte ambiental sobre el pas del tren d'alta velocitat. A Vilafranca, la PATAV, la Plataforma per una Alternativa al TAV-Penedès-Garraf, té ben clar que el projecte del Ministeri de

Foment de construir a Catalunya la via d'amplada europea de l'AVE al costat de la convencional, malmetrà el territori català. La PATAV alerta que l'AVE implica un cost econòmic, social i ambiental massa elevat per al profit que en podrà treure el passatger de cada dia.

«**N**o ens neguem que hi hagi una línia d'alta velocitat.» Així s'expressa Xavier Rovira, membre de la PATAV quan afirma que la seva entitat no creu en la construcció d'una nova línia ferroviària que, segons ell, té un cost de 1.600 milions de pessetes per quilòmetre construït. L'alternativa que planteja Xavier Rovira, com ho fa COP AL TAV, és de reutilitzar i optimitzar la xarxa ferroviària existent perquè pugin passar-hi trens d'alta velocitat com els talgo o els euromed. Aquests, amb una velocitat màxima de 220 km/h (l'AVE arriba als 350 km/h) serien una inversió més econòmica i permetrien més parades intermitges. Rovira parla d'un tren més just.

AVE: esperança i fracàs

Els de la plataforma anti-AVE de Vilafranca estan convençuts que si el Ministeri de Foment aconsegueix executar el projecte, quan l'AVE passi per Vilafranca no hi tindrà parada. L'ajuntament de la capital de l'Alt Penedès veu en el pas de l'AVE l'oportunitat d'or per soterrar la línia de tren que passa pel costat del barri del Poblenou. L'alcalde accidental i regidor d'economia de l'Ajuntament, Jordi Cuyàs reconeix que «en una primera instància des de Madrid s'ha volgut fer un projecte prescindint del territori». Cuyàs afirma amb rotunditat: «Si no es tenen en

Madrid encara no ha confirmat si l'AVE tindrà parada a Vilafranca

compte les nostres al·legacions, ens opo- sarem a l'AVE.» Si no el modifiquen «aquest és un projecte que trepitja barrades, poblets i crea una nova barrera» afegeix.

L'ajuntament és optimista i confia que el Govern Central accepti les al·legacions que ha presentat el consistori vilafranquí juntament amb la Generalitat. El plantejament de les administracions catalanes advoquen en favor d'una nova línia ferroviària adaptada al territori i amb parada a

Vilafranca per a altres tipus de trens que circuléssin per aquesta nova via. Pel que fa a aquesta possibilitat, el representant de la plataforma anti-AVE, argumenta en to irònic que «a Fomento, se'n riuen. El projecte ho diu ben clar: no hi ha parades intermitges!»

Els de la plataforma asseguren que després de l'estiu es farà públic el traçat del tren d'alta velocitat Martorell-Barcelona-Vilafranca-la frontera. Serà aleshores quan la plataforma COP AL TAV pugui comprovar els resultats de la seva pressió o es vegi obligada a continuar amb la mobilització popular. El cert és que, de moment, l'Ajuntament de Vilafranca encara no té cap pista objectiva per saber si el projecte de Madrid respectarà o no el territori de la comarca...

Jordi Vila

«In crescendo»

Vilafranca passarà de trenta a quaranta mil habitants en pocs anys

Vilafranca creix i ho fa a ritme de la Girada. Durant els pròxims anys s'espera que la capital de l'Alt Penedès passi de trenta mil a quaranta mil habitants. L'expansió ja té assegurats, de moment, quatre mil nous veïns que s'instal·laran, en breu, en la primera fase de construcció del nou barri de la Girada. L'Ajuntament preveu que, amb la construcció que l'INCASOL —l'Institut Català del Sòl— desenvoluparà a la Girada i a la zona anomenada Mollí d'en Rovira amb les dues fases que resten, puguin arribar a viure-hi més de deu mil persones. Estem parlant d'uns nous veïns, gent de la mateixa Vilafranca, de la comarca, i s'intueix amb certesa que, en un tant per cent elevat, de l'àrea metropolitana de Barcelona.

I és que com apunta l'alcalde accidental i regidor d'economia de Vilafranca, Jordi Cuyàs, ja feia massa temps que Vilafranca estava creixent sobre ella mateixa i calia l'expansió cap a la Girada. Cuyàs afegeix en to vaticinador: «Vilafranca és una vila que ha de créixer si vol continuar mantenint el pes que ha tingut a Catalunya al llarg de la seva història.»

L'Ajuntament té previst instal·lar al barri de la Girada l'Arxiu Comarcal, el nou edifici dels jutjats i un centre d'Educació Secundària Obligatòria. L'Església haurà de potenciar, a la llarga, la pastoral interparroquial de tots els temples de la població.

J.V.

Insomni ferroviari

En Llorens Ilari és veï del barri del Poble Nou de fa setanta tres anys. Durant les nits de les últimes dinou temporades no ha pogut dormir. I és que des que RENFE va construir la doble via a Vilafranca i va fer passar els trens de càrrega per la línia interior, el Poble Nou ha deixat de ser el barri residencial que havia estat. Més de vuit-cents veïns veuen cada nit com la imatge del seu televisor trontolla en passar un tren que pot transportar productes tòxics, inflamables i fins i tot deixalles de la central nuclear de Vandellòs, assegura en Llorens. Enguany un estudi elaborat per la Diputació de Barcelona ha demostrat que els nivells sonors nocturns produïts pel trànsit ferroviari al Poble Nou superen els 55 dB (A) recomanats per l'OMS —l'Organització Mundial de la Salut— en el període nocturn. Les conclusions de l'estudi apunten que la contaminació acústica nocturna pot produir disfuncions en la qualitat de vida, riscos en els elements estructurals dels habitatges i una davallada del seu valor econòmic. Com a mesura principal la Diputació recomana soterrar la via del ferrocarril al llarg de tot el casc urbà de Vilafranca. És clar que, això, l'Ajuntament no ho contempla, almenys fins al 2004, que és quan, teòricament, s'hauria de començar a construir l'estació de l'AVE. Teòricament...

—Instal·lacions
—Reparacions
—Revisions d'aigua, gas, calefacció,
electricitat i aire condicionat

Electricitat Inglés, S.L.

c/ Ferrers, 17

938 920 629 - VILAFRANCA

La vida és el millor regal de què fruïm

S'acosta la Festa Major. Ja la tenim pràcticament a les mans i al cor. No volem deixar-nos-la perdre, perquè tota ella està feta de memòria, de festa, de vida i de fe. És veritat que una festa com la nostra només s'entén quan les persones volen endinsar-se dins el cor de la població i de la comarca, i volen comprendre el seu tarannà. El fet de «sentir-se vilatà» fa que tota festa floreixi, i canti el present i el futur amb esperança.

Sí, la Festa Major ens ho recorda; i escau parlar de vida en aquest context estimat de tots. Em refereixo a la vida real: la que vivim cada dia, la que portem dintre de cadascú de nosaltres, la que neix de la veritat. No n'hi ha cap altra. I estic segur que el camí per fer-la més gran és vestir-la de la realitat de cada dia.

Crec que seria una gran fita aconseguir que la Festa Major d'enguany aportés a les generacions més joves aquells mitjans per gaudir de la vida. Ensenyar a fer-ho és la millor manera d'obrir les portes a la joia i a l'alegria veritables.

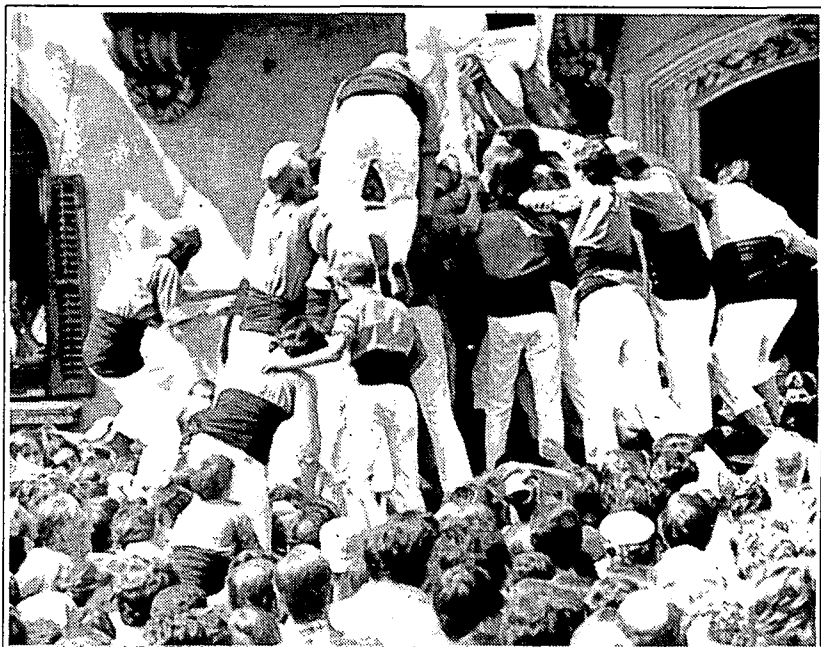
La vida es fa a cops de convivència, no només de plaer i d'esnobisme. Sovint la gaudim quan estem convençuts que el respecte, el perdó i la fraternitat són les notes constants d'aquesta gran simfonia que és la vida. Saber-la interpretar no és fàcil. Suposa la renúncia constant a guardar-la per a mi tot sol. Viure-la

amb els altres és l'inici d'una bona interpretació.

La vida no consisteix tan sols a «tenir salut» sinó en la capacitat de saber-la cuidar des del bressol de la natura i de la relació personal, de la cura del cos i de l'esperit, des de l'amistat compartida, oferint a tothom el llenguatge de la veritable felicitat.

En una de les tandes de colònies d'aquest estiu a Penyafort, vàrem reflexionar en la pregària del primer dia sobre «El valor de saber somriure». Hi ha somriures falsos, n'hi ha de conformistes, i n'hi ha que ofereixen la joia i la felicitat. Aquests darrers són els que donen fruit, perquè contenen el gust de la veritable felicitat. Oferim-lo durant els dies de la Festa Major.

Ignasi Mora
Rector de Santa Maria

Castellers de Vilafranca carregant a la Plaça de la Vila.

Castellers de Vilafranca, 50 anys d'història

Els Castellers de Vilafranca celebraran en el marc de la Festa Major de la capital de l'Alt Penedès, el seu 50è aniversari. 50 anys d'una de les colles castelleres més importants de Catalunya. Segons Llorens Ilari, un dels fundadors dels Castellers de Vilafranca, a la fama d'aquesta colla l'avalua el fet d'haver carregat i descarregat castells de la magnitud del quatre de vuit amb agulla, el pilar de vuit, o la torre de nou, el tres de nou o l'espectacular quatre de nou amb folre. Llorens Ilari recorda que ara fa 50 anys els Castellers de Vilafranca no eren, ni de bon tros, tanta colla i havien de demanar reforços als del Vendrell per construir bons castells. «Ara és un moment immillorable» afirma en Llorens. Aquest històric de Vilafranca se'n fa creus del boom que han arribat a assolir aquestes construccions humanes arreu de tota Catalunya. 50 anys de castellers de Vilafranca, i ara què? L'Ilari respon contundent: «Si no s'arriba a coronar el castell de deu, com a mínim s'intentarà!»

COL·LEGI DEL CARMINE

"Sant Elies" GC. Carmelites de la Caritat-Vedruna

Nivell:

- **Educació Infantil (3, 4 i 5 anys)**
- **Educació Primària**
- **Educació Secundària Obligatòria**

BONA FESTA MAJOR!

El primer Museu de la Festa Major

Vilafranca del Penedès tindrà el primer Museu de la Festa Major de Catalunya. L'Ajuntament de la capital de l'Alt Penedès va aprovar el 28 de juliol passat el projecte que ha de convertir l'actual Casa de la Festa Major en un museu que té com a objectiu explicar la tradició de les festes de Vilafranca a autòctons i visitants. Segons fonts del Departament de Cultura de l'Ajuntament, les obres podrien començar entre novembre de 1998 i gener de 1999; una actuació que comptarà amb un pressupost de 28 milions de pessetes.

L'edifici de la Casa de la Festa Major es va inaugurar el 1913 com a mercat de gallines i menuts, i més tard va esdevenir el Mercat del Peix. La gran tradició i el patrimoni de les festes populars va fer que, ara fa onze anys, el consistori vilafranquí decidís transformar aquest edifici en el que tothom coneix com a Casa de la Festa Major. Aquest espai és la seu de la Coordinadora de Balls de la Festa Major de Vilafranca, constituïda el 1991, i que s'ocupa de vetllar per la conservació de tot el bestiar i dels elements dels entremesos que donaran vida als més de vint balls folklòrics de la població. La transformació de la Casa de la Festa Major en un espai d'usos museístics es combinarà amb el dinamisme que la Coordinadora de Balls donarà al nou enclavament cultural.

Els administradors

Administrador. En sentir anomenar aquest mot vénen al cap inversions i diners a dojo. L'administrador és el que administra els béns, les propietats, les riqueses...

Però si anem a Vilafranca i preguntem pels administradors, ens trobarem amb una tradició de 300 anys d'història que fa

L'ÀLIGA

En el context de les manifestacions religioses cristianes l'àliga simbolitza l'evangelista sant Joan i la justícia com a característica que distingia les ciutats medievals davant del poder feudal. Figurant com a propietat de la confraria de sant Eloi, la dels ferrers i argenteres, apareix mencionada el 1600 en el Llibre Verd, quan fa referència al dia de Corpus. Avui, amb un colom a la boca i amb les ales plegades, l'àliga passeja la seva dignitat al so de la jota.

LA MOIXIGANGA

Antigament la Moixiganga de Vilafranca era organitzada pel gremi de paletes. La primera data de què se'n té constància és l'any 1713. Hi ha autors que en situen l'origen en els ritus de l'època de la romanització, d'altres en l'època medieval com un ball lligat als gremis o confraries i als actes sacramentals que es feien a les esglésies. La moixiganga representa diferents escenes de la passió de Jesucrist. El ball va sortir assíduament fins al 1905 i es va tornar a recuperar l'any 1985.

EL DRAC

Els orígens del Drac de Vilafranca —el més antic del Principat— se situen a l'entorn dels segles XIII i XIV. Majestuós i terrorífic, la peça més emblemàtica de la vila, encapçala les processons llançant foc pels queixals, les ales i la cua, acompanyat del flabiol i el tamborí. Balla la Passada i la Dansa del foc.

referència a aquelles persones a qui s'encarregava i encara s'encarrega l'organització de la festa major de la capital de l'Alt Penedès. Com en molts dels aspectes tradicionals de les festes populars, el sentit religiós va dominar la tasca dels primers administradors, que el 1700 havien d'en-

carregar-se dels aspectes de culte relacionats amb sant Fèlix i amb la seva advocació. Amb el temps, la figura dels administradors es va anar dissociant del seu origen religiós per anar dessacralitzant-se progressivament. Fins ben entrada la segona meitat del segle XX, l'equip dels administradors estava compost per un membre de la comunitat de preveres i quatre vilafranquins. Ja el 1814 el nomenament dels administradors, a excepció del prevere, era prerrogativa de l'Ajuntament, tradició que s'ha mantingut fins als nostres dies. El 1971 la figura del sacerdot desapareix i és fa totalment explícit el caràcter profà i festiu de la tasca dels administradors. I és que estem parlant d'un equip de cinc vilafranquins que cada any es renova per oferir les millors festes i preparar-les a punt de solfa.

Jordi Vila

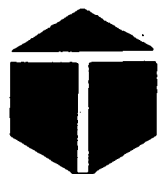
ELS NANS I ELS CAPGROSSOS

La incorporació dels nans a la Festa Major se situa cap al 1859. Les danses que ballen són el Ball Nou, el Creuat, la Polca o el Valsset. Els capgrossos van ser creats a finals dels seixanta. Són l'Humbert i la Roseta i una parella de gitanos —en Canyamàs i la Zingarel·la. Les seves danses són: el Ball de Berga, la Creu, la Polca i el Ball de Cercavila.

SASTRERIA

CONFECCIONS

terrades

Santa Maria, 8

☎ 938 922 305

Cort, 7

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Sant Fèlix a Vilafranca, tres segles de devoció i història

D'una manera simbòlica, aquest agost marca l'inici dels actes que, fins que arribi la Festa Major de l'any 2000, volen marcar la commemoració del tercer centenari de l'arribada de les relíquies del màrtir sant Fèlix a Vilafranca. Parlem, per tant, de tres segles d'una devoció que té el seu punt d'inici a finals del segle XVII, quan surten cap a Vilafranca les restes d'un màrtir romà que fins llavors s'havien conservat al cementiri Calepodí situat a la Via Augusta de Roma.

L'any 1700 el Bisbat de Barcelona va reconèixer l'autenticitat de les relíquies i va autoritzar la seva veneració pública. Amb aquest motiu l'Ajuntament de Vilafranca va demanar a la comunitat de preveres de Santa Maria de poder celebrar tres dies de festa i la Cúria episcopal barcelonina va concedir permís per posar el cos de sant Fèlix a la pública veneració dels fidels i poder tots els anys pel 30 d'agost celebrar res i festa en el seu honor.

En els volums de vides de sants es pot llegir la vida de sant Fèlix i sant Auducte, dos preveres que van ser denunciats com a cristians en el temps dels emperadors Dioclecià i Maximilià. El més gran de tots dos, quan anava a rebre mort en martiri, va veure com d'entre la multitud que presenciava l'acte, en va sortir un home que s'atansà i va dir públicament i en veu alta que ell també era cristià. Fèlix i aquell home es van abraçar, es van donar la pau i estant així abraçats tots dos foren decapitats.

L'any 1703 ja estava perfilada la iconografia de sant Fèlix, tot i que el retaule per al seu altar encara no s'havia realitzat. L'any 1772 ja tenia composicions de música sacra dedicades a ell i anys després novena i goigs. Les autoritats religioses concediren al llarg del temps diverses prerrogatives al culte al sant, així el bisbe de Barcelona, Josep Maria d'Urquinaona i Bidot, el 1879 va accedir a especificar que les oracions davant la imatge de sant Fèlix tinguessin quaranta dies d'indulgència. De la devoció dels vilafranquins al sant se'n tenen diverses notícies documentals: invocacions col·lectives en anys de sequera, miracles, guariments i favors personals; també hi ha constància gràfica de les parets de la cripta on hi havia nombrosos exvots. Tot sembla indicar, per tant, que el patronatge de sant Fèlix sobre la capital penedesenca, pel que fa a la veu popular, és anterior a l'any 1776 en què se'l va nomenar oficialment patró de la vila de forma compartida amb sant Ramon.

Joan Solé i Bordes. *Historiador.*

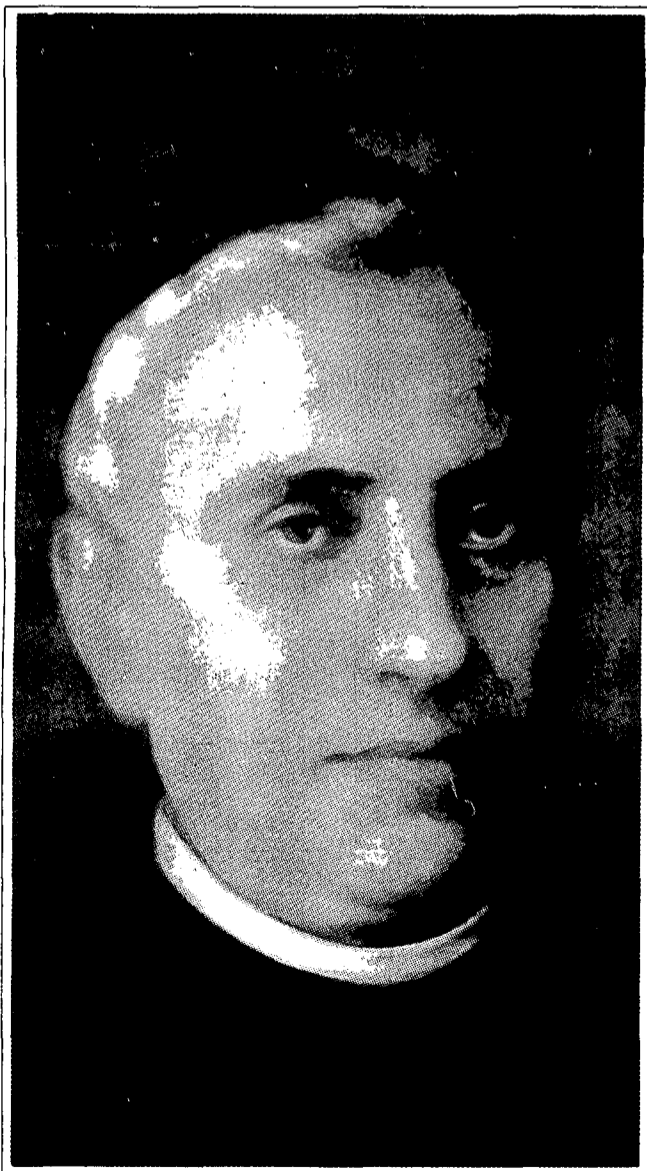

Sant Fèlix en processó.

Un supermercat d'art

Firart torna un altre cop per la festa major de Vilafranca a l'espai privilegiat de la capella de Sant Joan —ubicada a la Plaça de la Vila—, i ho fa, com sempre, de la mà de l'empresa *Petit Format S.L.* L'onzena edició d'una de les fires d'art més importants de les comarques del Penedès, posarà a l'abast de vilafranquins, turistes i curiosos, més de 1.800 pintures. 60 pintors d'arreu de Catalunya exposaran els seus estils en obres de petit format. Són pintures que podran ser comprades, com si és tractés d'un supermercat, del 22 d'agost a l'1 de setembre. Els pintors que participen a Firart també optaran al Premi Caves Nadal 1998. Firart conclourà amb la subhasta dels quadres que els pintors han donat per participar en aquesta fira. L'acte es realitzarà l'1 de setembre a les set de la tarda al teatre municipal Cal Bolet.

Jordi Vila

COMUNITAT EDUCATIVA COL·LEGI SANT RAMON DE PENYAFORT

S'uneix a tots els vilafranquins en la joiosa celebració de la seva **FESTA MAJOR** en honor del seu patró **SANT FÈLIX**

Educació: INFANTIL - PRIMARIA - SECUNDÀRIA

CENTRE CONCERTAT

Ser cristià, «una forma de viure»

Crònica d'una sobretaula amb l'equip de monitors de Vilafranca

PENYAFORT.—Són monitors i monitores d'esplai, joves d'entre 18 i 24 anys que es mullen i diuen el que pensen sobre el moment actual que està vivint la seva Església. Opinen amb claredat que cal un canvi d'obertura en l'actitud de la jerarquia eclesiàstica i que, per sobre del *jo hi crec, jo no hi crec*, existeix el que ells anomenen una manera d'entendre la vida, un compromís cristià.

«**S**i fos Papa intentaria arribar a les bases i procuraria escoltar a tothom. Faria que els bisbes fossin més joves.»

Després d'una vintena de minuts en cotxe amb punt de sortida des de Vilafranca, vaig arribar a la històrica casa de colònies de Penyafort on el grup d'esplai de la parròquia de Santa Maria estava realitzant el segon torn de colònies amb 40 nens i nenes de la capital de l'Alt Penedès. Sobretaula, càfès i un pastís de nata per amenitzar la xerrada. L'objectiu, aconseguir que el grup de monitors i monitores doni la seva opinió sobre l'actual situació de l'Església.

La Núria Vidal, la roquie, com l'anomenen els seus companys, té 19 anys i estudia fisioteràpia. A més de ser monitora d'esplai fa voluntariat amb persones

de la tercera edat. En començar l'article ja ha opinat sobre el Sant Pare i parla segura i convençuda quan afirma que «la gent gran és la que té una visió més infantil de la religió» i afegeix: «El món cristià el veig com una forma de viure. Hi ha gent que no hi creu, i viu d'aquesta manera.» Els onze monitors i monitores, alguns més creients que altres, coincideixen en donar més importància a l'educació en els valors que als dogmes

Monitors de colònies, joves de la nova Església.

L'Aplec de l'Esperit i la Pastoral de joves a Vilafranca

Vilafranca del Penedès ha estat enguany centre d'atenció de la pastoral juvenil de Catalunya i les Illes, pel fet d'haver acollit, el 31 de maig passat, l'Aplec de l'Esperit. Més de cinc mil joves i molts adults van participar en aquest gran esdeveniment eclesial celebrat el diumenge de Pentecosta. Més de 250 voluntaris de Vilafranca i de la comarca van ser els encarregats de vetllar per l'acolliment i el servei d'ordre de l'Aplec, i tothom reconeix que la prova es va superar amb nota ben alta. Tot aquest esforç i mobilització només ha estat possible gràcies al treball continuat que dins l'àmbit de pastoral de joventut es realitza de forma habitual des de les parròquies de la vila.

Joves Cristians de Vilafranca és l'entitat que agrupa i coordina tota aquesta realitat de pastoral juvenil. Entre els col·lectius principals, cal destacar els grups de preparació de la confirmació, els grups de revisió de vida; el Grup d'Esplai Parroquial (amb més de 30 monitors i uns 200 infants i adolescents), i l'Agrupament Escolta (amb 125 nois i noies). També hi ha un equip que prepara la missa jove, un grup musical, un equip de reforç escolar, la ludoteca... Com a activitats conjuntes, cal destacar la pregària jove, que té lloc a la cripta de Santa Maria un divendres al mes; la Campaña de l'Ampolla, una gran acció col·lectiva de solidaritat (enguany s'han recollit més de 45.000 ampolles buides de cava); i la participació com a col·lectiu organitzat en diversos àmbits de la vida civil de la vila.

Durant els mesos d'estiu, l'activitat amb infants i joves es multiplica. Així, en aquests mesos de juliol i agost s'han organitzat tres torns de colònies a la casa de Penyafort, un campament pel Montsant i un intercanvi amb un grup de Bèlgica per als joves de l'esplai; quatre camps d'estiu per a les diferents unitats de l'Agrupament Escolta, i s'ha participat activament en els campaments per a joves que organitza la JARC en l'àmbit comarcal i en la convivència per a escolans organitzada a la Conreria per a la diòcesi.

Cal destacar també la coordinació de tota aquesta pastoral de joves en l'àmbit parroquial, arxiprestal, i també dins la zona, ja que es treballa conjuntament amb els Arxiprestats de Sant Sadurní, Piera-Capellades i el Garraf.

No cal dir que tot aquest treball requereix molt d'esforç per part de consiliaris, responsables, iniciadors, monitors, catequistes... L'organització de l'Aplec de l'Esperit ha estat un d'aquests fruits, i esperem que esdevingui alhora un motiu de nova empena i revitalització per a tots.

Xavier Aymerich i Miñarro

Vicari de les parròquies de Vilafranca i consiliari dels joves cristians

de fe o al *creure per creure*. — Com ho feu per transmetre el missatge a la quitxalla? L'estudiant de ciències ambientals a Girona, Marta Marsó, respon que és molt important ensenyar-los a escollir i presentar l'ensenyança de Jesús d'una manera dinàmica. «Quan ens dirigim a la mainada els diem: aquests són els nostres valors i Jesús també els tenia» m'explica la Marta.

El nostre equip de monitors creu en una Església d'espardenya, de casa, que creixi al costat de la seva gent i estan en contra que, en general, la institució eclesial sigui tan tancada. També són conscients, però, que hi ha parròquies que donen molts serveis i que existeixen veritables cristians de vocació.

De rinxols ros-castany i d'un somriure que contagia, així és la Maritxell Mateu, la responsable d'aquest segon torn de colònies a Penyafort. Parlar d'aquesta llicenciada en químiques, és fer referència a un compromís de 9 anys amb la

parròquia de Vilafranca i amb el seu esplai. «Encara s'han de fer moltes coses. Costarà...» confessa a la sobretaula la Maritxell.

Són joves que despullen amb sinceritat les seves opinions sobre l'ara i el demà d'una església catòlica, segons ells una institució que ha d'obrir-se més i canviar. En Toni Guimerà, ho veu des de la barreira de l'agnòstic quan afirma que «més que creure o no creure, l'important és educar sobre el que està bé o el que no està bé». Una altra de les monitores, la Marta Naharro opina que el veritablement important és viure d'acord amb allò que creus i dur-ho a terme, «que al cap i a la fi, ja és molt si ho pots fer».

Una hora i mitja després, als plats ja no hi ha pastís de nata i al pati ens esperen els nens i nenes per fer-nos la foto. Monitors de carn i ossos, joves compromesos en recerca...

Jordi Vila

JOIERS I RELLOTGERS
des de 1875

NOGUÉS

Últims dissenys en joies i gran assortiment de rellotges.

Cort, 30 - VILAFRANCA del PENEDÈS

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral
i altres celebracions

(Cicle litúrgic C; ferial II)

Temps de durant l'any (Salteri: setmana 1)

AGOST

23. Diumenge

XXI de durant l'any. Verd. Lectures: Isaïes 66:18-21 / Salm 116 / Hebreus 12:5-7,11-13 / Lluc 13:22-30

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Felip Benici, servita; Zaquieu, b.; Teonas, b. mr.; Minerva i Eleàzar, mrs.; Quiríac, b.; Beata Riquilda, vg.

Festa Major: a Batea, l'Espluga Calba, Gelida, els Hostalets de Balenyà, Llançà, Montferrer, Passanant, Peramolà i Santa Maria d'Oló.

24. Dilluns

Sant Bartomeu, apòstol (F) Vermell. Lectures: Apocalipsi 21:9b-14 / Salm 144 / Joan 1:45-51

ALTRES CELEBRACIONS: La Mare de Déu de la Font de la Salut. Sants Ptolomeu, b.; Patrici, ab.; Jordi de Limni, mjo.; Santes, Aurea, vg. mr.; Ebba, abdsa.

Festa Major: a Albinyana, Algerri, Alió, Alpicat, l'Argentera, Bellmunt d'Urgell, Bordils, Camallera, Freginals, Hostafrancs (la Segarra), Igualada, el Masroig, Massalcoreig, Masarbonés, Montferri, el Montmell, Nonasp, Prat de Comte, Ribar-roja d'Ebre, Roda de Berà, Sant Bartomeu del Grau, Santa Agnès de Malanyanes, Sants (Barcelona), la Sènia, Sidamont, Sitges, Tavascan, Tordera, Vallbona d'Anoia, Valldán i Vilobí del Penedès.

25. Dimarts

Fèria. Verd. Lectures: 2 Tessalonicencs 2:1-3a,14-17 / Salm 95 / Mateu 23:23-26. Si es vol: Sant Lluís rei de França (MLI) Blanc. LLEIDA i URGELL: Sant Josep de Calassanç, fundr. (Lleida i Urgell, MO / altres diòcesis, MLI) Blanc.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Geronci, b.; Genís, mr.; Santa Patrícia, vg.

Festa Major: a l'Ametlla del Vallès, Cervià de Ter, Montellà, Orís, Taradell, Torrelles de Foix, Torroella de Montgrí i Vilassar de Dalt.

26. Dimecres

Santa Teresa de Jesús Jornet, fund. (MO) Blanc. Lectures: 2 Tessalonicencs 3:6-10,16-18 / Salm 127 / Mateu 23:27-32

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Ceferí, p. mr.; Juníper Serra, franc.; Víctor, Ireneu i Abundi, mrs.; Beat Balduí, mjo.

Festa Major: a Puigverd de Lleida i Saldes.

27. Dijous

Santa Mònica, mare de sant Agustí (MO) Blanc. Lectures: 1 Corintis 1:1-9 / Salm 144 / Mateu 24:42-51

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Licini (Llefr), b.; Cesari i Siagre, bs.; Santa Margarida, princ. vda.

Festa Major: a Granollers, Maldà i Santa Oliva.

28. Divendres

Sant Agustí, bisbe i doctor (MO) Blanc. Lectures: 1 Corintis 1:17-25 / Salm 32 / Mateu 25:1-13

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Hermetes, mr.; Caius, Pelagi i Antés, mrs.; Moisès, anac.; Viví, b.

Festa Major: a Alfara dels Ports, Tregurà i Vilanova d'Escornalbou.

29. Dissabte

El Martiri de Sant Joan Baptista (MO) Vermell. Lectures: 1 Corintis 1:26-31 / Salm 32 / Marc 6:17-29

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Hipaci, b. mr.; Adelf, b.; Mederic, prev.; Sebus, rei; Santa Verònica, vg.

Festa Major: a l'Albagés, Arres, Benavent de Segrià, Canejan, el Catllar, Juneda, Llaberia, Montornès de Segarra, el Palau d'Anglesola, Palau de Noguera, Palau-saverdera, Palau-solità, Penelles, Pineda de Mar, el Poal, Rodonyà, Sant Climent Sescebes, Sant Fost de Campsentelles, Sant Hilari Sacalm, Sant Joan Despí, Santa Linya, Vilademuls, Vinaixa i Vinebre.

Lectures bíbliques

Diumenge XXI durant
l'any

Cicle C

Lectura primera

Is 66:18-21

De totes les nacions portaran els vostres
germans

Lectura del llibre d'Isaïes

Això diu el Senyor: «Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments. Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües. Tots vindran aquí i veuran la meva glòria, i faré un prodigi enmig d'ells. Després enviaré alguns dels supervivents a les altres nacions, a Tarsís, a Fut i a Lud, a Mòsoc i a Ros, a Túbal i a Javan, a les illes llunyanes, que mai no havien sentit parlar de mi ni havien vist mai la meva glòria, i anunciaran la meva glòria entre les nacions. I de totes les nacions portaran els vostres germans com una ofrena al Senyor. Els portaran a cavall, en carruatges, en lliteres, muntats en mules o en dromedaris, fins a la muntanya santa de Jerusalem, diu el Senyor. Els presentaran tal com els israelites presenten en vasos purs la seva ofrena en el temple del Senyor, i jo fins en prendré alguns d'entre ells per fer-ne sacerdots o levites, diu el Senyor.»

Salm responsorial

116:1,2(R.:Mc15:15)

Lloeu el Senyor, tots els pobles,
glorifiqueu-lo totes les nacions.R. Aneu, anuncieu l'Evangeli per tot el
món.El seu amor per nosaltres és immens,
la fidelitat del Senyor durarà sempre. R.

Lectura segona

He 12:5-7, 11-13

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, heu oblidat les paraules encoratjadores que l'Escriptura us adreça com a fills: «Fill meu, no desestimis la correcció que ve del Senyor, no et cansis quan ell et

reprèn, perquè el Senyor repta aquells que estima, fa sofrir els fills que ell prefereix.» És per la nostra correcció que sofrim: Déu us tracta com a fills. Perquè, ¿quin fill hi ha que el seu pare no corregeixi? La correcció, de moment, no sembla que porti alegria, sinó tristesa, però més tard, els qui han passat per aquest entrenament, en cullen en pau el fruit d'una vida honrada. Per això enfortiu les mans que es deixen anar i els genolls que es dobleguen, aplaneu el camí per on passa el vostre peu, perquè el qui va coix no es faci més mal, sinó que es posi bé.

Al-leluia

Jo 14:6

Jo sóc el camí, la veritat i la vida, diu el
Senyor;
ningú no ve al Pare sinó per mi.

Evangeli

Lc 13:22-30

Vindrà gent d'orient i d'occident
i s'asseuran a la taula en el Regne de
Déu

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús, tot fent camí cap a Jerusalem, passava per viles i pobles i ensenyava. Algú li preguntà: «Senyor, ¿són pocs els qui se salven?» Ell contestà: «Correu, mireu d'entrar per la porta estreta, perquè us asseguro que molts voldran entrar-hi i no podran. Després que el cap de casa s'haurà alçat a tancar la porta, de fora estant començareu a trucar i direu: "Senyor, obriu-nos". Ell us respondrà: "No sé d'on sou". Llavors començareu a dir-li: "Menjàvem i bevíem amb vos i ensenyàveu pels nostres carrers". Ell us respondrà: "No sé d'on sou. Lluny de mi, tots vosaltres que obràveu el mal". Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents, quan veureu Abraham, Isahac i Jacob amb tots els progetes en el Regne de Déu, mentre que a vosaltres us hauran tret fora. I vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud, i s'asseuran a taula en el Regne de Déu. Mireu, ara són darrers els qui llavors seran primers, i són primers els qui llavors seran darrers.»

El testimoni dels monestirs

Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona

La festa de sant Bernat, el dia 20 d'agost, ens fa pensar en l'esdeveniment que la família cistercenca està celebrant durant aquest any 1998: l'onzè centenari de la fundació de l'abadia del Císter. Sabem prou bé que sant Bernat no fou directament el que va iniciar aquesta família monàstica dins la tradició benedictina, però sí que es pot considerar com el seu gran impulsor, i el que li donà en els seus inicis el relleu que va permetre'n una ràpida extensió i prestigi espiritual.

El papa Joan Pau II va adreçar fa uns mesos un Missatge als cistercencs amb motiu d'aquest centenari. La lectura d'aquest text ens torna a posar davant dels ulls el sentit dels monestirs en la comunitat cristiana. Entre nosaltres, la presència cistercenca no és pas escassa, tant de monestirs masculins com femenins: Poblet, Solius, Valldonzella, Vallbona de les Monges, Cadins...

La fascinació de la vida monàstica

El fet que un monestir sigui un àmbit de vida tan distint del que vivim, habitualment crea, per als qui ho veuen des de fora, la fascinació de la diferència. En aquest sentit, per a moltes persones pot succeir que l'interès per la vida monàstica cristiana no sigui gaire diferent de l'interès que poden suscitar altres formes de vida aparentment semblants, el budisme per exemple. Potser algunes persones truquen a la porta del monestir atretes més per aquesta sensació de «diferència» que no pas per un veritable ideal monàstic. No és pas perquè sí que sant Benet advertia ja en la seva Regla que calia examinar molt a fons el postulant per comprovar «si de veritat cerca Déu».

La vida monàstica, per això, està cridada a la purificació constant. El moviment del Císter, ara fa 900 anys,

fou precisament un esforç de purificació, i penso que és això el que més autènticament pot fascinar el cristià que encara la vida monàstica: la recerca de Déu no té mai el seu total repòs en el temps present. Adhuc sense crear moviments de reforma, els monestirs estan cridats a oferir —com va fer-ho el Císter en el seu temps— la invitació clara d'una vida que té sentit en la mesura en què és viscuda com la dedicació al misteri de Déu.

La simplificació

És coherent amb aquest moviment l'esforç de simplificació. Els homes tendim més a complicar que a simplificar, en la nostra vida. Ens anem carregant de coses, de costums i tradicions humanes que sovint no resisteixen una anàlisi objectiva... El Císter fou, en el seu moment, un testimoni de simplificació en la vida monàstica, en l'arquitectura,

en la litúrgia. D'aquesta manera manifestaven aquells monjos el seu desig de retorn als orígens.

També això pot ser un dels aspectes testimonials dels monestirs, que il·lumini la nostra vida cristiana: la vida pot ser molt senzilla! El Císter està força a la vora espiritualment del que un segle més tard serà simplicitat franciscana, encara que dintre de l'àmbit monàstic i no pas el dels mendicants. En el Missatge del Papa als cistercencs hi ha una referència explícita a aquesta característica de la simplificació i de la unificació que va representar el seu moviment. És cert que aquest esperit cal conservar-lo sempre viu i actiu; altrament, es pot caure amb facilitat en els mateixos problemes que s'han volgut evitar. Qui no ha experimentat en el seu entorn la presència de persones que, dient que volen simplificar les coses, en realitat les fan molt més complicades del que serien si actuessin amb normalitat?

La Bíblia a l'abast

Fe i sofriment

(He 12:5-7. 11-13)

Josep M. Aragonès, rector de Torrelavit i canonge de la seu de Barcelona

La perícopa

La setmana passada acabàvem la lectura d'Hebreus amb la contemplació de Jesús, l'atleta pertinaç, que desafia el sofriment de la lluita i corre amb decisió cap a la meta proposada. És el Servent sofredor, que, amb el seu capteniment fidel, infon ànims als qui han d'aguantar atacs per causa de la fe. I l'autor conclou: «En la vostra lluita contra el pecat encara no us hi heu enfrontat fins a vessar la sang» (v. 4). La perícopa d'avui és continuació de la que vam llegir la setmana passada. El sofriment fa acte de presència en la nostra vida d'una manera tossuda i fins i tot, moltes vegades excessivament dura. Què ha de pensar el cristià sobre el sofriment? I, sobretot, quin és el capteniment que ha d'observar davant de les sofrències pròpies i alienes? L'autor deixa el llenguatge esportiu, que feia servir fa un moment, i usa el de la pedagogia paterna: Déu, el Pare, educa els seus fills que som nosaltres, al llarg i ample de la nostra existència, també amb els contratemps i els sofriments.

La pedagogia de Déu

«Heu oblidat les paraules encoratjadores que l'Escriptura us adreça com a fills?» (v. 5a). L'autor ens recorda un text del llibre dels Proverbis (3:11-12) que ens presenta els mals que hem de patir com una mena de correcció paterna de Déu. Amb aquesta imatge treta de l'experiència universal, ens ajuda a trobar un sentit religiós a les contrarietats i sofriments. «És per la nostra correcció, que sofrim: Déu us tracta com a fills» (v. 7a). Quan estimem algú no podem contemplar amb indiferència el seu desencaminament. Per això l'amonestem, l'aconsellem i, si ve el cas, el corregim. Tot menys mostrar-nos indiferents, com si aquella persona no ens interessés gens ni mica. És una manera, dolorosa evidentment per ambdues bandes, de mostrar el nostre amor. Déu, que ens estima, ens diu l'autor, actua semblantment amb nosaltres, per més que moltes vegades no l'entenguem i, certament, no ens portin alegria ni satisfacció les seves correccions. «Però més tard, els qui han passat per aquest entrenament en cullen en pau

el fruit d'una vida honrada» (v. 11b).

Aquesta visió del sofriment, que es fonamenta en un corrent ideologicoreligiós propi de l'època, que tot ho feia derivar com directament causat per Déu, no vol ser cap justificació del mal que fa patir ni molt menys una invitació al fatalisme i a la passivitat enfront del sofriment. Més aviat intenta oferir un camí de fortlesa que ens faci sortir victoriosos del sofriment com d'una prova, moltes vegades duríssima, que hem d'aguantar. El sofriment, moltes vegades és causat per les limitacions pròpies de les criatures, animades o no. Altres vegades és produït pel mal que voluntàriament fem les persones. És el cas del pecat, el pecat de cadascú i el pecat del món, que arriba a fer inhabitable la terra. El cristià ha de lluitar contra el mal i contra els sofriments que causa. Hi ha de lluitar amb totes les armes de què disposa i amb totes les seves forces. Les armes de la ciència i del progrés —dons de Déu, no ho oblidem—, però també amb les armes espirituals: el coratge, la solidaritat, la bondat, la valentia, la paciència. El que no pot fer mai és pactar amb

el mal, o tractar-lo com una divinitat adversa que no pot ser destruïda. De Déu, el cristià sap que sols n'hi ha un. I aquest únic Déu és Pare que estima i allibera. «Per això enfortiu les mans que es deixen anar i els genolls que es dobleguen, aplaneu el camí per on passa el vostre peu, perquè el qui va coix no es faci més mal, sinó que es posi bé» (vv. 12-13).

Imitar Jesucrist

Aquí acaba la perícopa litúrgica d'avui. Val la pena, però, de prosseguir-ne la lectura en privat fins al versicle 17. Llavors veurem clar que la intenció de l'autor no és la de recomanar una actitud passiva, resignada, davant del sofriment, sinó que exhorta els cristians a lluitar-hi i, sobretot, a no ser ells mateixos productors de sofriments innecessaris. En altres paraules, el cristià, que està constantment en procés de conversió, és algú que ha fet l'opció de la comunió amb tots els que sofreixen i lluiten, com escau a un deixeble de Jesús, que ha carregat sobre ell el pecat del món precisament per destruir-lo.

El pacifisme com a ideal de vida

■ La Fundació per la Pau treballa per crear una opinió pública favorable a la pau

Des de fa quinze anys, la Fundació per la Pau afavoreix el creixement d'una opinió pública que pressioni en favor de la pau. Aquest creixement està fonamentat en la promoció del diàleg entre els grups humans, perquè possibiliti la solució dels conflictes per mitjans pacífics. I tot, amb la voluntat de transferir l'enorme quantitat de recursos destinats a la guerra a necessitats socials.

«La nostra fundació va néixer en un moment en què la ciutadania estava força sensibilitzada en aquest camp», explica Alfons Banda, president del Patronat de la Fundació per la Pau. Banda destaca que la Fundació per la Pau no és una institució que vulgui aportar una filosofia nova en el camp del pacifisme sinó que vol convertir-se en «una petita infraestructura que faciliti la feina de tots els grups que treballen per la pau».

Els objectius de la fundació se centren en quatre punts principals: crear entre els ciutadans una opinió pública informada i activa en favor de la pau; facilitar tota mena de recursos destinats a educació per la pau a les persones interessades, grups, col·lectius, escoles o institucions; reduir els pressupostos de defensa per poder-los assignar a despeses i inversions socials, i sotmetre la fabricació i comerç d'armament a un control democràtic i eficaç.

La Fundació per la Pau dona suport a les iniciatives de totes aquelles persones, entitats, escoles i col·lectius i els ofereix assessorament i informació per a l'organització d'actes, exposicions, seminaris, cursos, festivals, presentació de pel·lícules, i d'altres activitats. També ofereix un centre de recursos documentals i audiovisuals, amb servei de préstec i consulta i la possibilitat d'integrar-se en els grups de treball i semina-

ris que es van fent. A més, la Fundació per la Pau publica vuit butlletins cada any en què s'analitzen alguns temes d'interès i es dona informació del treball per la pau i de les activitats que du a terme la Fundació. A més compta amb una publicació anual (anuari) en què es tracten temes relacionats amb els drets humans aplicats a una zona geogràfica concreta.

Una vessant educativa

La Fundació, que treballa des de 1983, vol oferir també als educadors un àmbit de reflexió sobre l'educació per la pau. «El nostre curs d'Educació per la pau fa 8 anys que funciona i segueix un creixement progressiu», comenta Alfons Banda. Aquesta institució denuncia que vivim en una societat profundament violenta (sèries de televisió, espots comercials, lleis repressives, joguines, menyspreu als marginats, destrucció de l'ecosistema, xenofòbia i racisme...) que fomenta l'individualisme, la insolidari-

tat, la intolerància i la competitivitat mal entesa. Això fa que la violència es toleri, es fomenti i de vegades fins i tot s'inciti. «Vivim en un món cada vegada més deshumanitzat», apunta Alfons Banda.

El moviment per la pau no proclama pas l'existència futura, ni tan sols la possibilitat d'existència d'una societat idil·líca sense conflictes. Alfons Banda confessa que «buscar la pau és un mite, però un mite positiu. És com la salut, tots aspirem a tenir salut, en canvi tots ens morirem a la llarga per falta de salut». La fundació reclama la possibilitat de renunciar a la violència com a camí per resoldre conflictes. La societat perfecta no és més, ni menys, que un ideal que marca la direcció a seguir. Aquest moviment pacifista vol incidir sobre la part inventable del futur. La pau no és una reivindicació momentània i puntual que es pugui aconseguir d'un sol cop.

Pel que fa als resultats obtinguts al llarg d'aquests anys, Alfons Banda

comenta que de moment «són positius i esperançadors però també són petits» i afegeix: «Hem de tenir en compte que som una institució poc potent des del punt de vista econòmic.»

Per col·laborar amb la Fundació per la Pau podeu fer-vos-en socis col·laboradors mitjançant aportacions econòmiques periòdiques que permetin una planificació de la seva feina o simplement aportant-hi documentació: llibres, vídeos o qualsevol material que pugui ser interessant de difondre.

Francesc Domènech i
Jordi Vila

FUNDACIÓ PER LA PAU
PAU CLARIS, 76, PRAL. 1A
08010 BARCELONA
TEL. 933 025 129
FAX 933 170 426

Trobada
anual de la
Internacional
Pacifista a
Barcelona.

Catalunya
Un país de voluntaris

Dóna
Suport
al voluntariat
a través del món
associatiu

Fomenta la
Formació
dels voluntaris

Facilita
Informació

incaVoi

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Institut Català del Voluntariat

MÉS INFORMACIÓ
900 300 500

Mosaic espiritual de fauna i vegetació

Vall de Núria: paradís per als amants de la natura, la pau i la tranquil·litat espiritual; paradís per als amants de l'escalada, l'excursionisme i la neu a l'hivern. Des de Ribes de Freser fins a Núria, el ferrocarril cremallera ofereix un dels espectacles més carismàtics i encisadors de la geografia catalana. Un espectacle de fauna i vegetació de gran diversitat de llum i color, que evoluciona a mesura que el ferrocarril va ascendint i que culmina en arribar a la vall, inclosa en el Pla d'Espais d'Interès Nacional.

Així, un cop arribat al destí, Núria s'estén majestuosa davant del bocabandat principiant tot atorgant un nou sentit al «final de trajecte» d'un cremallera que, inaugurat el 1931, va significar un canvi radical en l'accés al santuari i a la vall. Si bé antigament s'hi arribava després de tres hores llargues de camí des de Queralbs, a peu o en un mul de bast, ara ja no és del tot cert el famós vers de Maragall: «Verge de la vall de Núria, voltada de soledats...»

L'elevada altitud de la vall, el fort gradient altitudinal i el caràcter accidental del relleu donen lloc a un variat mosaic de vegetació, que canvia segons els diversos estats i segons la situació en solana o obaga. Així, l'estatge muntà —que s'estén des de la part baixa de la vall fins a l'entrada de les gorges (1.600 m)— presenta un predomini dels arbres caducifolis, amb roures, freixes i bedolls, juntament amb pinedes de pi roig i matollars de boix i de gódua. També hi abunda la vegetació de ribera: salzes, pollancre i verns.

L'estatge subalpí —des de l'entrada a les gorges fins poc més amunt del santuari (1.600-2.200 m)— es caracteritza pel bosc de pi negre acompanyat de neret i ginebre. Als solells, trobem bàlec i, als llocs humits, plantes megafòrbiques com l'herba tora, la tora pirinenca o el vistós marcòlic groc.

Finalment, l'estatge alpí —per sobre el límit del bosc fins a les altes carenes (2.200-2.900 m)— és predominantment format pels prats naturals, amb plantes característiques com les gencianes, la regalèssia de muntanya i l'àster alpí, entre altres, i inclou també nombrosos

La vall de Núria.

endemismes pirinencs com el hieracian i la *Pedicularis pyrenaica*. Als cims i les carenes més elevades, on abunden els pedruscalls i les tarteres, trobem plantes tan interessants com el pensament alpí i el carraspic espatulat —endemismes pirinencs—, i també l'herba blanca, el ranuncle de pedrusca, el julivert d'isard i l'adonis pirinenc.

Patrona dels pastors pirinencs

Motiu de visita obligada és la Mare de Déu de Núria, patrona dels pastors pirinencs i invocada també contra l'esterilitat femenina: és tradicional que les dones que volen ser mares posin el cap dins l'olla i toquin la campana mentre

demanen el fill a Maria. L'actual talla de la Mare de Déu de Núria és romànica, del segle XII.

Les primeres notícies documentades sobre l'origen del santuari de Núria són del 1087, quan el comte Guillem Ramon de Cerdanya va cedir la vall al monestir de Ripoll per a pastures. L'explicació llegendària ha arribat a través de l'obra del capellà Francesc Marès, *Història i miracles de la Sagrada Imatge de Nostra Senyora de Núria* (1666): sant Gil hauria arribat a Núria, procedent de Fosses Marianes (Nîmes), cap a l'any 700.

Més de tres segles després, vers el 1072, hi hauria arribat Amadeu, pelegrí procedent de Dalmàcia, a qui una revelació li hauria encomanat la missió de trobar els objectes que sant Gil hi havia deixat amagats, i que després han quedat com a símbols de Núria: la imatge primitiva que ell mateix hauria tallat, la creu, l'olla amb què es feia el menjar i la campana amb què convocava els pastors. Malgrat que Amadeu se'n va anar sense trobar-los (la troballa miraculosa s'hauria produït el 1079); se li atribueix la construcció de la primera capella que hi va haver a Núria.

La popularització de la pràctica dels

esports de neu ha estat un fet decisiu per a la vall de Núria. El 1909 hi van arribar els primers esquís i trineus, i a partir del 1916 ja es van obrir durant l'hivern el santuari i els edificis d'acolliment. Ara bé, el que realment va ajudar a la remodelació de Núria va ser la celebració, de 1921 a 1923, dels Concursos d'Esports d'Hivern de Núria. El 1955 es va construir l'estany artificial format pel riu de Núria.

Les rigoroses condicions climàtiques i l'obligada adaptació al medi limiten la vida animal. Això no obstant, la vall de Núria constitueix un refugi excel·lent per a la fauna d'alta muntanya pirinenca. Entre els mamífers, destaca l'isard, la llebre, l'ermini i el gat salvatge.

Entre els ocells, destaca la presència de la perdiu blanca, l'àguila daurada, el xoriguer, la merla d'aigua i la merla de pit blanc, el roquerol, el pela-roques, la merla roquera i el pardal d'ala blanca, entre altres.

Quant als amfibis, rèptils i peixos, cal esmentar la granota roja, el tritó pirinenc, la sargantana, l'escurçó i la truita de riu. Els darrers anys s'han afegit a la fauna de la vall el mufló i la marmota, des que l'Administració francesa els va introduir als vessants nord-pirinencs. (C.C.)

Per a més informació: 972 72 70 31

*En saga de ta petja
les donzelles discorren al camí,
al toc com de centella,
a l'adobat bon vi,
emissions de bàlsam que és diví.*

*Al celler interior
del meu Amat vaig veure i, quan sortia,
per l'horta, aquesta amplor,
jo res ja no sabia,
i el bestiar perdí que abans seguia.*

*Allí em donà el seu pit,
m'hi ensenyà saber molt saborós,
i jo de fet li di
a mi, sens deixar cosa;
allí li prometí de ser sa esposa.*

*Jo l'ànima he esmerçat
al seu servei, i tot el meu cabal;
ja no guardo ramats
ni ja tinc altre ofici,
que és ja sols a estimar el meu exercici.*

*Si ja, doncs, a l'empru
des d'avui no fos vista ni trobada,
dieu que m'he perdut;
que, anant enamorada,
em vaig fer perdedora, i fui guanyada.*

SANT JOAN DE LA CREU,
Càntic espiritual

Situació geogràfica

La vall de Núria, als vessants meridionals dels Pirineus Orientals de Catalunya, en el terme municipal de Queralbs, constitueix l'extrem més elevat i muntanyós de la vall de Ribes, una de les dues grans valls de capçalera —amb la de Camprodon— del riu Ter. Coincideix amb la conca del riu de Núria, afluent del Freser, envoltada per un alterós cercle de muntanyes que va des del Puigmal (2.913 m) a ponent, passant pels pics del Segre (2.843 m), de Finestrelles (2.827 m), d'Eina (2.786 m), de Noufonts (2.861 m), de Noucreus (2.799 m), de la Fossa del Gegant (2.808 m) i de Fontnegra (2.730 m), fins a arribar, a l'extrem de llevant, a la serra de Torreneules (2.731 i 2.711 m).

cultura

Exposicions

Miquel Àngel Codina

Creativitat pictòrica i escultòrica sense límits

■ La Biennal d'Art 1998, una plataforma de promoció artística

El Museu d'Art Modern de Tarragona acollirà fins al 6 de setembre la Biennal d'Art 1998, que consta de dues categories: el premi Tapiró de pintura i el premi Julio Antonio d'escultura. *Hermana I*, una notable obra de Barbara Stammel (1960), va ser la triomfadora de la XXXI edició del Tapiró. «Conté força en la pinzellada i centra tota l'atenció en la mirada, cosa que li dóna una gran dosi de reflexió psicològica en una actitud de reafirmació d'identitat», escriu Marta Pol i Rigau al catàleg de l'exposició. En la mateixa categoria, el quadre de Leonardo Escoda (1956) *Aquí ho dius, quins enllocs, foscor, mai?* va assolir l'accèssit, mentre que *Equilibri sobre l'obscur*, d'Antoni Alcàcer (1963), va rebre una menció honorífica.

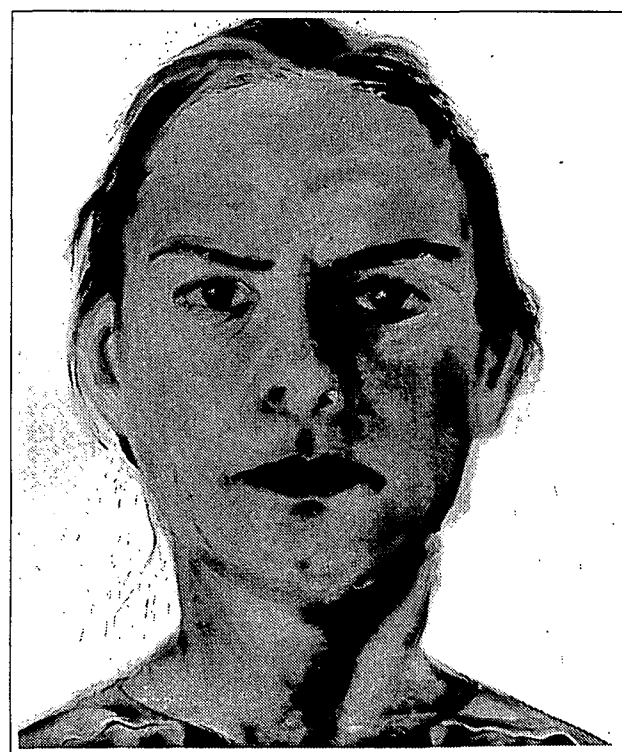
Pel que fa al XXIX premi Julio Antonio d'escultura, *Le Jardin VIII*, d'Eduard Valderrey (1963), va aconseguir el màxim reconeixement del jurat. És una composició «objectual, tot i que fa al·lusió a la

fragmentació i dislocalització de la vida contemporània des d'una dimensió urbana com és París, on hi és reflectit, i fa dialogar les diferents parts que s'hi projecten, alhora passat i present», segons afirma Pol. Els mèrits de l'obra *El Parasombra*, d'Atsuko Arai (1959), van ser recompensats amb un accèssit. Per la seva banda, Elena Genís (1973) va obtenir una menció honorífica per *S/T*.

Les biennals són unes fórmules que compleixen a la perfecció el paper que tenen encomanat: ser plataformes de promoció artística dels nous valors de les belles arts. Per a les joves promeses poder participar en aquest tipus d'iniciatives culturals és una proposta força atractiva. Tres són els motius essencials. Primer, la dotació econòmica dels guardons; segon, el primer pas per fer-se un nom dins del món de l'art, i tercer, el goig de veure exposada la seva obra. Sens dubte, la més important gratificació per a qualsevol artista.

BIENNAL D'ART 1998

Museu d'Art Modern de Tarragona
C/ Santa Anna, 8
43003 Tarragona

«Hermana I», de Barbara Stammel.

Rembrandt: la reflexió intimista a través del gravat

El Museu d'Art Jaume Morera acull fins al 13 de setembre una magnífica exposició sobre la faceta de gravador de l'il·lustre pintor holandès Harmensz van Rijn (1606-1669) —en art, Rembrandt—, tot un mestre del clarobscur. La seva producció plàstica és immensa: més de 700 pintures, 300 gravats i 1.600 dibuixos. Enèrgics contrastos de llum i ombra, juntament amb una atmosfera d'intimisme que envolta els seus ambients i personatges, són els elements cabdals que configuren la seva singular praxi estilística.

Els seus gravats recullen molts dels temes que són presents en la resta de la seva obra pictòrica: escenes bíbliques i religioses, composicions costumistes i mitològiques, autoretrats i retrats de personatges populars. Cal destacar, entre les dues peces que s'exhibeixen a la mostra —la

«Autoretrat», de Rembrandt.

somni (1638) i *David en oració* (1652).

Aquests gravats permeten el visitant acostar-se a una de les obres gràfiques més genuïnes i alhora més decisives en la història artística d'aquesta tècnica. Al catàleg de l'exposició es pot llegir la següent cita: «Rembrandt va forçar al límit la tècnica del gravat i de l'estampació, aconseguint efectes i resultats sorprenents que demostraven, contràriament als rígids gravats dels seus contemporanis, que amb la tècnica de l'aiguafort podia plasmar, amb força espontaneïtat i expressivitat, les seves íntimes reflexions.» La seva obra gràfica ha estat —i encara és avui dia— font d'inspiració i punt de referència per a molts artistes. Rembrandt, una figura clau dins de la història de l'art.

REMBRANDT. GRAVATS

Museu d'Art Jaume Morera
C/ Cavallers, 15 (Edifici El Roser),
2a planta - 25002 Lleida

majoria són aiguaforts, la tècnica preferida per Rembrandt a causa de la seva similitud amb el dibuix— i que pertanyen al fons artístic del museu, *Parella de captaires* (1630), *Josep explicant el seu*

Premi Nacional de Pintura Juan Ramon Masoliver

MONTCADA I REIXAC.— L'Ajuntament de Montcada i Reixac ha convocat el Premi Nacional de Pintura Juan Ramon Masoliver. Podran participar en aquest concurs els artistes que presentin obres pintades a l'oli, aquarel·la, acrílic o tècniques mixtes. La inscripció és gratuïta. Les dates per a la recepció de les obres seran del 16 al 30 de setembre (ambdós inclosos). Els treballs es podran lliurar a l'Auditori Municipal, pl. de l'Església, 12 - Montcada i Reixac, tel. 935 751 289 i 935 726 474. El veredict del jurat es donarà a conèixer el 29 d'octubre. Des d'aquesta data i fins al 26 de novembre s'exposaran les obres seleccionades. L'artista que obtingui el primer premi rebrà una dotació de 500.000 pessetes; un trofeu acreditatiu, obra de l'escultor Vilalta-Tor, i el muntatge d'una exposició amb obres seves. El finalista rebrà també un trofeu acreditatiu i la possibilitat d'organitzar una exposició. (C.C.)

Casals

Edita des de 1870

Lectures juvenils

Us recomanem:

A partir de 7 anys:

Quins patins! (Maria Aymerich), *El Papu està pioc* (Fernando Lalana), *El bandoler estripaboires* (Fernando Almena)

A partir de 9 anys:

Un gat ben difícil (Josep Gòrriz), *No n'encertes ni una!* (Elena O'Callghan), *Fa anys i panys* (Enriqueta Capellades)

A partir de 12 anys:

El rei de la muntanya (Joaquim Carbó), *De cop i volta* (Alegria Julià), *Un amor ben arrelat* (Jaume Cella)

A partir de 14 anys:

Qui és el penjat? (M. Carme Roca), *Al capdavant del soterrani* (Montserrat Beltran), *El vol de Dràcula* (Olga Xirinacs), *L'assassí de l'ombra* (Jesús Ballaz)

BUTLLETA DE SOL·LICITUD D'INFORMACIÓ

Desitjo rebre el catàleg de *Casals Jove*

Nom i cognoms: _____ Telèfon: _____

Adreça: _____ Població _____ Codi postal _____

Editorial Casals

C. Casp, 79 • 08013 Barcelona • Tel.: 93 232 37 13 • Fax: 93 265 68 95 • <http://www.editorialcasals.com> • E-mail: casals@editorialcasals.com

Els «Goigs a la Verge del Carme», la lletra i la música del fervor popular

LLEIDA.—La parròquia del Carme, amb motiu de la novena i festa patronal d'enguany, va editar i va cantar per primer cop els *Goigs a la Verge del Carme*, que van ser impresos per ser distribuïts entre els fidels. Aquests goigs —composos per Antoni Fortuny, poeta i autor de goigs, i musicats pel compositor Lluís Climent, l'organista de l'esmentada parròquia— van ser premiats en el certamen literari de l'Acadèmia Mariana de Lleida de 1998, que estava dedicat a la Mare de Déu del Carme. La tornada dels goigs diu així: *Cantarem amb veu joiosa / vostres goigs, Mare dels cels: / Verge del Carme amorosa, / protegiu vostres fidels.*

Uns goigs que se sumen a d'altres que darrerament han estat estrenats, com els dedicats a la Mare de Déu de l'Acadèmia, patrona de Lleida, premiats en el certamen literari de l'Acadèmia Mariana de Lleida de 1997, l'autor dels quals és també Antoni Fortuny. Cal esmentar també els dedicats a la Mare de Déu de Gardeny, de Butsènit i de Granyana, i a santa Teresina de l'Infant Jesús.

Jordi Curcó

Goigs a la Verge del Carme

Cantarem amb veu joiosa
vostres goigs, Mare dels cels:
Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.

Era un nívol blau encara
vostre figura al Carmel,
nívol d'hermosura clara
entre la terra i el cel,
prop d'Elies, lluminosa,
neix la fe en fondes anella:
Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.

Puig que sou Filla del Pare,
de l'Esperit temple sant,
del poble de Déu sou Mare
i alba dels temps que vindran,
sou Mare, Filla i Esposa
i Reina de terra i cels:
Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.

Quan Lleida trenca muralles
i franca als nous temps sonriu,
quan celebren esposals
la Seu Vella, el pla i el nu,
aueca aquest temple airoso,
nau al vent de nous anhels:
Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.

Venerada a la seva parròquia de Lleida

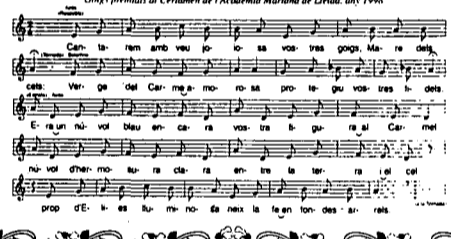
Terra franca de frontera,
ets venerada a Ponent,
lens l'horta, el conreu i l'era
i el Sagre, vena d'argent,
i el Carme hi tenia venturosa
porta i veïl, camí dels cels:
Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.

La Parròquia renovada
nova vida i llum d'itón
i la imatge venerada
té el més bell somris del món:
mare amable, lum hermosa,
més que la lluna i estel.
Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.

A la parròquia us veneren
batejats d'estrip real,
creuen, treballen i esperen
el botiguer i menestral,
gent del drac, sàvia i curiosa,
de treball humil o excels:
Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.

Ja que Lleida al front us posa
cinyell de lluna i estel:
Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.

Lletra: Antoni Fortuny - Música: Lluís Climent
Goigs premiats al Certamen de l'Acadèmia Mariana de Lleida, any 1998

Uns goigs premiats al certamen literari de l'Acadèmia Mariana de Lleida.

Fomentar els valors en el jovent

BARCELONA.— La Fundació Agrupació Mútua i la Federació Catalana de Voluntariat Social han convocat els III Premis Joventut i Valors. Hi poden participar tant persones físiques com jurídiques amb un treball, teòric o pràctic, sobre qualsevol valor que fomenti la formació dels joves i adolescents. El primer premi (per a cada categoria) té una dotació de quatre-centes mil pessetes i el segon premi (per a cada categoria), de dues-centes mil pessetes. El termini de presentació dels treballs és el 30 de setembre. Per a més informació: Federació Catalana de Voluntariat Social, c/ Pere Vergés, 1, 11è - 08020 Barcelona, tel. 934 589 906, fax 934 589 905. (C.C.)

Una aposta pel periodisme de qualitat

VILANOVA I LA GELTRÚ.— El Consell Comarcal del Garraf ha convocat el VII Premi de Periodisme Eugeni Molero. Poden optar a aquest premi els articles, reportatges, vídeos, programes i guions de ràdio i televisió publicats o enregistrats al llarg de 1998 en premsa, ràdio i televisió de difusió local, comarcal o nacional. Els treballs han de versar sobre la comarca del Garraf. La dotació del premi és de dues-centes mil pessetes. Els treballs han de ser tramesos al Gabinet de Comunicació del Consell Comarcal del Garraf, pl. Beatriu de Claramunt, 7 - Vilanova i la Geltrú. (C.C.)

Incentiu per als professionals de la informació

LLEIDA.— El Patronat Intercomarcal de Turisme de la Diputació de Lleida ha convocat la X edició del Premi Internacional Pica d'Estats. La temàtica se centrarà en els aspectes turístics de les comarques lleidatanes. La presentació dels treballs es farà abans del 31 d'octubre de 1998. Els millors treballs en premsa escrita, ràdio, televisió i premsa especialitzada obtindran com a premi un milió de pessetes cadascun. D'altra banda, el millor treball dels mitjans de comunicació de les terres de Lleida serà guardonat amb cinc-centes mil pessetes. Per a més informació: Patronat Intercomarcal de Turisme de la Diputació de Lleida, rbla. Ferran, 18, 3r - 25007 Lleida, tel. 973 245 408, fax 973 245 558. (C.C.)

Impulsar les advocacions marianes

LLEIDA.— El proper 31 d'agost acaba la recepció de treballs per participar en el certamen literari marian, que convoca anualment la Pontifícia i Reial Acadèmia Mariana de Lleida, institució que va néixer el 1862 per tal d'honorar la Mare de Déu mitjançant l'art i les lletres. Aquesta edició s'ha dedicat a Santa Maria de Gardeny, una de les més antigues advocacions marianes de Lleida. El 2 d'octubre es lliurarà un premi en prosa, dotat amb cent mil pessetes, al millor esquema de treball i guió per a una història literària i gràfica de Santa Maria de Gardeny. També s'atorgaran quatre premis, de cent mil pessetes cadascun, en la categoria de poesia, a càrrec del Bisbat de Lleida, la Paeria de Lleida, l'Institut d'Estudis Ilerdencs i la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona. Per a més informació, Acadèmia Mariana, c/ Acadèmia, 17 - Lleida. (J.C.)

EDITORIAL REGINA, S.A.

EDICIONS D'INTERÈS:
MISSAL FERIAI

EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

REPERTORI D'HIMNES PER A LA CELEBRACIÓ CANTADA
DE LA LITÚRGIA DE LES HORES

**LA VEU DELS PARES DE L'ESGLÉSIA EN
LA LITÚRGIA DE LES HORES**

ELS AUTORS DE LES LECTURES PATRÍSTIQUES DELS
OFICIS DE LECTURA

SEGUIM JESÚS

Col·lecció de 3 volums amb estoig
**ELS MANAMENTS DE DÉU - LES BENAURANCES -
LES OBRES DE MISERICÒRDIA**
TEXTOS CATEQUÍSTICS PER ALS INFANTS

Mallorca. 87-89 Tel. 322 17 11 Fax 322 53 69 - 08029 Barcelona

FILATÈLIA

per Enric Graupera

Pare Lluís Frois, s.j.

Per commemorar el 400 aniversari de la mort del pare Frois, Portugal li va dedicar tres segells el 9 de maig de 1997. Nascut a Lisboa el 1532, als divuit anys va entrar a la Companyia de Jesús i es va embarcar cap a l'Orient. El 1554 va començar la seva tasca missionera al Japó. A Malaca va viure durant tres anys i a l'Índia va prosseguir els seus estudis. Frois va ser ordenat el 1561. Durant més d'una dècada va estar al capdavant de l'evangelització de l'actual Kyoto. També va viure, entre 1592 i 1595, a Macao. El pare Frois va morir el 1597 al Japó. Va deixar una gran quantitat d'escrits que mai no s'han publicat.

VACANCES

Misses a llocs d'estiu de l'interior

✓ **ALELLA**
Parròquia de Sant Feliu
V.: 20.00 h. D.: 10.00h, 12.00 h,
20.00 h.

✓ **ALMACELLES**
Parròquia de la Mare de Déu
de la Mercè
V.: 21.00 h. D.: 10.00 h, 11.15 h,
18.00 h.
Suchs
D.: 8.30 h, 12.30 h.

✓ **ALP**
Parròquia de Sant Pere
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h.

✓ **BAGÀ**
Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.0 h. D.: 11.00 h.
Santuari de Paller
D.: 10.00 h.
Residència
D.: 9.00 h.

✓ **BANYOLES**
Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 11.00 h,
12.00 h, 20.00 h.
Clínica
V.: 18.00 h. D.: 18.00 h.
Sagrat Cor
D.: 7.30 h.
La Providència
D.: 8.00 h.

Asil
D.: 8.45 h.
Carmelites
D.: 9.30 h.
Monestir
V.: 19.00 h. D.: 10.00 h.
Sagrada Família
V.: 21.00 h. D.: 10.00 h.
Sant Pere
V.: 19.00 h. D.: 9.00 h, 11.30 h.
Temple del Remei
D.: 10.30 h.

✓ **BELLVER DE Cerdanya**
Parròquia de Sant Jaume
V.: 20.00 h. D.: 12.00 h.

✓ **BERGA**
Parròquia de Santa Eulàlia
V.: 20.30 h. (Sala Sant Joan) D.:
10.00 h, 12.00 h, 19.00 h.
Convent dels Franciscans
V.: 20.00 h. D.: 8.30 h, 11.30 h,
20.00 h.
Sagramentàries
V.: 19.30 h. D.: 11.00 h.
Santuari de Queralt
D.: 11.00 h, 12.00 h.

✓ **BESALÚ**
Parròquia de Sant Vicenç
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 12.00 h.

✓ **CABRERA DE MAR**
Parròquia de Sant Feliu
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 12.00 h,
19.00 h.
Santa Helena d'Agell
D.: 10.45 h.
Joan XXIII, n. 1
V.: 18.30

✓ **CABRILS**
Parròquia de Santa Creu
V.: 19.30 h. D.: 9.00 h, 12.00 h,
19.30 h.

✓ **CALDES DE MALAVELLA**
Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.00 h. D.: 8.00 h, 11.00 h.
Religioses Hospitalàries del
Sagrat Cor
D.: 9.30 h.

✓ **CAMPRODON**
Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 8.00 h, 12.00 h,
20.00 h.
Capella del Carme
D.: 10.00

✓ **CASTELLFOLLIT DE LA ROCA**
Parròquia del Santíssim
Salvador
V.: 19.45 D.: 11.30 h.

✓ **FIGUERES**
Parròquia de Sant Pere
V.: 18.00 h, 20.00 h. D.: 9.00 h,
10.30 h, 12.00 h, 20.00 h.
Parròquia de La Immaculada i
St. Pau
V.: 20.30 h. D.: 8.30 h, 11.30 h,
12.30 20.30 h.
Parròquia del Bon Pastor
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 11.00 h,
12.00 h.
Parròquia de la Sgda. Família
V.: 20.15 h. D.: 9.30 h, 19.15 h.
Capella dels Desemparats
V.: 19.00 h. D.: 8.30 h, 10.00 h,

Maria (Basilica)
V.: 20.15 h. D.: 12.00 h, 18.00 h.
Parròquia de Sant Joan Baptista
D.: 10.00 h.

✓ **OLOT**
Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h, 12.00 h,
20.00 h. (vespres)
Temple del Carme
V.: 20.30 h. D.: 7.30 h, 9.30 h,
11.30 h, 20.30 h. (vespres)
Escolapis
D.: 11.00 h.
Santuari del Tura
D.: 9.00 h. (Ràdio) 11.00 h.

Hospital
D.: 11.00 h.
La Caritat
D.: 10.00 h.
Divina Providència
V.: 18.30 h. D.: 18.30 h. (vespres)
El Cor de Maria
V.: 19.00 h. D.: 13.00 h.
Residència del Turà
V.: 18.00 h. D.: 11.00 h, 18.00 h.
(vespres)
Barri Sant Miquel
D.: 10.00 h.
Parròquia de Sant Cristòfol
(Les Fonts)
D.: 11.00 h.
Sagrat Cor (Caputxins)
V.: 19.00 h. D.: 19.45 h
Parròquia de Santa Maria

D.: 13.00 h.
✓ **PONT DE SUERT, EL**
Parròquia de l'Assumpció
V.: 20.00 h. D.: 11.30 h, 20.00 h.

✓ **PRADES**
Parròquia de Santa Maria
V.: 19.15 h. D.: 13.00 h.

✓ **PREMIÀ DE DALT**
Parròquia de Sant Pere
V.: 20.30 h. D.: 9.00 h, 11.30 h,
20.00 h.
La Cisa
V.: 18.30 h.

✓ **PUIGCERDÀ**
Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 8.00 h, 10.00 h,
11.00 h, 12.00 h, 13.00 h, 20.00 h.

✓ **QUERALBS**
Parròquia de Sant Jaume
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h.
Santuari de la Mare de Déu de
Núria
V.: 19.30 h. D.: 12.30 h, 20.00 h.

✓ **RIBES DE FRESSER**
Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 8.00 (Residència
Geriatrica) 10.00 h, 12.00 h,
20.00 h.

✓ **RIPOLL**
Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 11.00 h,
12.30 h, 20.00 h.
Parròquia de Sant Josep Obrer
V.: 19.00 h. D.: 9.00 h, 12.00 h.
Capella dels Salesians
D.: 10.30 h.

✓ **SANT HILARI DE SACALM**
Parròquia de Sant Hilari
V.: 20.00 h. D.: 10.00 h, 12.00 h,
20.00 h.

✓ **SANT JOAN DE LES
ABADESSES**
Parròquia de Sant Joan
V.: 20.30 h. D.: 10.30 h, 12.00 h,
20.00 h.

✓ **SANT JULIÀ DE
VILATORTA**
Parròquia de Sant Julià
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 12.00 h.

✓ **SANT PAU DE SEGÚRIES**
Parròquia de Sant Pau
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h.
Colònia Estabanell
V.: 19.00 h.

✓ **TARADELL**
Parròquia de Sant Genís
V.: 20.00 h. D.: 10.00 h, 12.00 h,
20.00 h.

✓ **TEIÀ**
Parròquia de Sant Martí
V.: 20.00 D.: 9.00h, 11.30 h,
20.00 h.

✓ **TORDERA**
Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h, 12.00 h,
19.00 h.
Sant Andreu

V.: 18.30 h.
Sant Pere
D.: 9.30 h.

✓ **VALL D'ARAN**
Vielha - Parròquia de Sant
Miquel V.: 19.30 h. D.: 11.00 h,
19.30 h.
Bossòst - Parròquia de la
Purificació de N. S. V.: 20.00 h.
D.: 12.00 h.
Salardú - Parròquia de Sant
Andreu D.: 11.00 h.
Les - Parròquia de Sant Joan
Baptista D.: 11.00 h, 19.30 h.
Arties - Parròquia de Santa
Maria D.: 12.30 h.
Betren - Parròquia de Sant
Serni D.: 9.00 h.

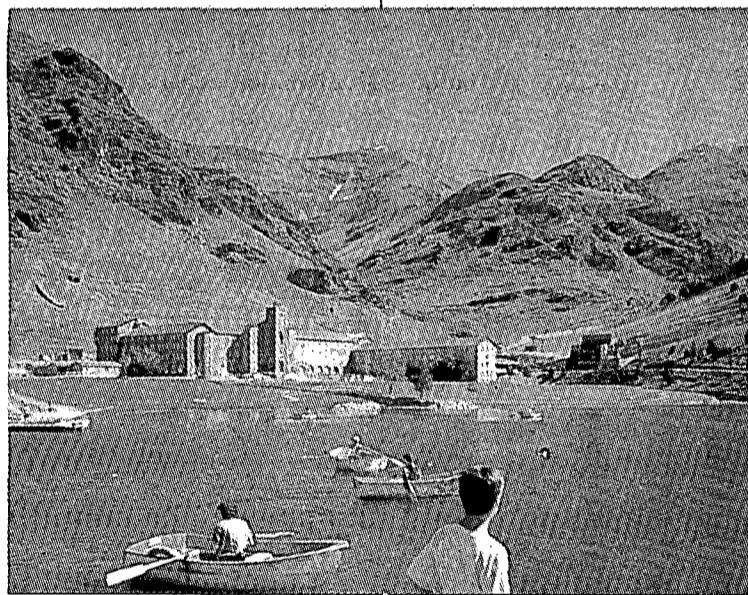
✓ **VALLS D'ANDORRA**
Canillo
V.: 19.30 h. D.: 11.30 h.
Soldeu
D.: 10.00 h.
Santuari de MERITXELL
V.: 18.00 h. D.: 12.30 h.
Encamp
Parròquia de Santa Eulàlia
D.: 12.00 h.
Parròquia de Sant Miquel
V.: 20.30 h. D.: 10.30 h.
Pas de la Casa, El
V.: 19.30 h. D.: 19.30 h.
Ordino
V.: 19.30 h. D.: 11.00 h, 19.30 h.
La Massana
V.: 20.15 h. D.: 10.00 h, 12.00 h.
Arinsal
V.: 19.00 h.

✓ **ANDORRA LA VELLA**
Parròquia de Sant Esteve
V.: 19.30 h. D.: 8.00 h, 10.30 h,
12.00 h, 19.30 h.
Parròquia de Santa Maria Fener
V.: 20.30.30 h. D.: 9.00 h, 17.00 h.
Santa Coloma
D.: 10.30 h.
Sant Julià de Lòria
V.: 20.15 h. D.: 8.30 h, 11.30 h,
19.30 h.
Escaldes, Les
V.: 19.30 h. D.: 8.00 h, 11.00 h,
13.00 h, 19.30 h.

✓ **VALLS D'ÀNEU**
Sort
V.: 20.00 h. D.: 12.30 h, 20.00 h.
Rialb
V.: 8.00 h. D.: 12.00 h.
Llavorsí
D.: 12.00 h.
Ribera de Cardós
D.: 12.00 h.
Esterrí d'Àneu
V.: 20.30 h. D.: 12.30 h.
Gerrí de la Sal
D.: 13.00 h.

✓ **VILADRAU**
Parròquia de Sant Martí
V.: 20.00 h. D.: 8.30 h, 12.00 h,
20.00 h.

✓ **VILASSAR DE DALT**
Parròquia de Sant Genís
V.: 20.00 h. D.: 8.30 h, 11.30 h,
20.00 h.
Hospital de Sant Pere
D.: 10.00

11.30 h, 19.00 h.
Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 10.30 h.

✓ **GUARDIOLA DE BERGUEDA**
Parròquia de Sant Llorenç
V.: 20.00 h. D.: 12.00 h, 20.00 h.

✓ **LLANARS**
Parròquia de Sant Esteve
V.: 19.00 h. D.: 10.30 h, 20.30 h.

✓ **LLÍVIA**
Parròquia de la Mare de Déu
dels Àngels
V.: 19.00 h. D.: 12.00 h, 19.00 h.

✓ **MARTINET**
Parròquia de Sant Eloi
D.: 12.00 h.

✓ **MORELLA**
Parròquia de l'Assumpció de

(Batet)
V.: 20.30
Parròquia de Sant Pere Màrtir
V.: 20.00 h. D.: 10.00 h.
Maria Reina
D.: 12.00 h.
Les Planotes
V.: 18.00 h.
Parròquia de Sant Roc
V.: 19.00 h. D.: 11.00 h.

✓ **PALS**
Parròquia de Sant Pere
V.: 20.00 h. D.: 12.00 h, 20.00 h.

✓ **PERALADA**
Parròquia de Sant Martí
V.: 21.00 h. D.: 12.00 h.

✓ **POBLA DE LILLET, LA**
Parròquia de Santa Maria
V.: 19.00 h. D.: 11.30 h, 20.00 h.
Santuari de Falgars

NOTES: V.: Vigílies. D.: Diumenges i dies festius.

Per motius d'espai publicarem de manera alternativa una setmana els llocs d'estiu de l'interior i l'altra els de la costa.

TELEVISIÓ

Diumenge 23

08.45 *Tiempo de creer* (programa religiós protestant setmanal)09.00 *Pueblo de Dios* (repetició)

«Tierra de nadie.» La perifèria de la ciutat boliviana de Sucre està formada per desenes de barris construïts als vessants de les muntanyes que envolten la població. Aquests assentaments, formats principalment per camperols, no tenen ni la infraestructura més elemental i els habitants viuen en greus condicions de pobresa. Els germans de Sant Joan de Déu hi han edificat el centre mèdic San Ricardo Pampuri, on atenen milers de persones sense recursos que viuen en aquesta zona: La Fundació Juan Ciudad, l'ONG de l'orde hospitalària, dona suport a aquest projecte social i sanitari.

09:30 *Últimas preguntas*

«Pemán, escritor valiente.» El centenari del naixement de José María Pemán ha servit per treure la pols als seus escrits, durant molts anys absents de les lliberies. I, pels escrits i la trajectòria personal, queda palès el coratge del seu testimoni cristià.

09.55 *Testimonio*

Meditació sobre un tema religiós catòlic.

10.00 *Santa Missa*

Amb la participació de la Coral Mare de Déu del Portal, dels Prats de Rei (Anoia, bisbat de Vic), sota la direcció de Jaume Casamitjana. (Director y celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Jaume Planas i Pahissa.)

10.45 *Esglésies de Catalunya*

Dilluns 24

17.15 *Pueblo de Dios*

Cada dissabte

09.20 *Signes dels Temps*

No hi ha programa fins a l'octubre.

Ràdio Televisió Llinars

Cada divendres

21.00 *La veu de la parròquia* (dirigit i presentat per Jaume Abril).

Divendres 21

20.30 *Creure avui*

No hi ha programa fins a l'octubre.

Cada dijous

21.40 *Paraula i vida*

Glosses setmanals de Mons. Lluís Martínez Sistach.

Cada divendres

13.40 *Paraula i vida* (repetició del programa emès dijous)

CTV (Centre Televisiu Vaticà)

Retransmissió via satèl·lit Canal Digital - Hot Bird 2 - 13° Est - Trasponder 54 - Freqüència 11804 Mhz - Cod. MPEG

RÀDIO

De dilluns a dissabte:

—de 6.00 a 21.00 *Radiofórmula musical*:

Amb informació cada quart d'hora (general, d'església i solidaritat, de serveis, de cultura, esportiva...).

Comentari de l'Evangeli a les 7.30 i a les 15.30.

Cada dia:

—d'1.05 a 6.00 *Selecció de música instrumental*—d'1.00 a 1.05 *Espurna d'Alba, Dietari de música i músics i comentari de l'Evangeli.*

Dilluns

21.00-23.00 *La gran diferència* (selecció musical)23.00-00.00 *Magazine d'estiu**Històries particulars* (entrevista en profunditat)00.00-1.00 *Conec una cançó* (musical)

Dimarts

21.00-23.00 *La gran diferència* (selecció musical)23.00-00.00 *Magazine d'estiu**Històries particulars* (tertúlia)00.00-1.00 *Conec una cançó* (musical)

Dimecres

21.00-23.00 *La gran diferència* (selecció musical)23.00-00.00 *Magazine d'estiu**Històries particulars* (entrevista a un immigrant)00.00-1.00 *Conec una cançó* (musical)

Dijous

21.00-23.00 *La gran diferència* (selecció musical)23.00-00.00 *Magazine d'estiu**Històries particulars* (vuit vacances originals)00.00-1.00 *Conec una cançó* (musical)

Divendres

21.00-23.00 *La gran diferència* (selecció musical)23.00-00.00 *Amb llum pròpia* (entrevista en profunditat a un personatge famós)00.00-1.00 *Conec una cançó* (musical)

Dissabte

21.00-22.00 *Des de Nashville* (música country)22.00-23.00 *Música retrobada* (música dels anys 20, 30, 40...)23.00-1.00 *Passió pel cant* (programa dedicat al cant, a l'òpera, als concerts corals...)

Diumenge

9.00-10.00 *Tot sardana* (audició de sardanes)18.45-20.00 *Eucaristia* (en directe des de la catedral de Barcelona)20.30-21.00 *Cafè Internacional* (música d'alta qualitat)21.00-23.00 *Secrets Públics* (Selecció musical a proposta dels oients)23.00-00.00 *L'excusa* (tertúlia intergeneracional)00.00-1.00 *De nou n'nou* (noves músiques)

Desconnexions de Ràdio Estel

De dilluns a divendres:

de 8.30 a 8.45 *Informatiu matí*de 14.00 a 14.15 *Informatiu tarda*de 9.00 a 13.00 *Informació local* cada hora

Dilluns

Programació d'estiu

Dimecres

Programació d'estiu

Dijous

21.30-22.00 *La taula de l'Evangeli*

Dissabte

Programació d'estiu

Diumenge

08.30-9.00 *La taula de l'Evangeli*21.00-22.00 *Dret a la intimitat* (programa en preparació)

RÀDIO VATICANO (OM 1.530, entre d'altres) - Cada dia a les 20.40h *Rosari*: en llatí des del Vaticà. A les 22.10h *Noticiari*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE BARCELONA

CATALUNYA MÚSICA (FM 101.5) - Diumenge, a les 9.15h *Música religiosa*. 11.00h: Retransmissió en directe de la missa conventual des del monestir de Montserrat.

CATALUNYA RÀDIO (Barcelona: FM 102.8) - Diumenge a les 07.30h *Paraules de vida*: no hi ha programa fins al 13 de setembre (director: Oriol Llop).

COPE/RÀDIO MIRAMAR (OM 783) - De dilluns a divendres, a les 5.58h *Reflexió matinal*. Cada dia, a les 12.00h *Angelus*. De diumenge a divendres, a les 15.00h *El espejo*. De dilluns a dijous, a les 15.30h *Los decanos*. De dilluns a divendres, a les 14.30 i 19.00h *Línea Cope*. Dissabtes, a les 7.20h *Santoral*. Diumenges, a les 7.20h *Guia dominical*. 9.00h *Santa Misa*. 9.45h *Informativo diocesano*. 10.00h *Iglesia noticia*. 14.30h *Letra y música*. 22.00h *La linterna de la Iglesia*.

RÀDIO 1 (RNE, OM 738; Barcelona: FM 88.3) - Diumenge a les 08.15h: *La Misa de España* (des de Madrid).

RÀDIO ESPAÑA CATALUNYA (FM 94.9) - Dissabtes i diumenges, de 7.00 a 8.30h, *Los jóvenes hablan de Dios*: programa religiós que inclou el Sant Rosari, l'Evangeli comentat, testimonis, entrevistes i actualitat.

RÀDIO BARCELONA (OM 666) - Diumenge - De 22.05 a 23.00h. *Objectiu, l'home*: programa de valors humans. El cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista a Isidre Sola, Premi Ondas i Premi Nacional d'Antena d'Or al millor actor espanyol de Ràdio (II); suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe de Barcelona, Ricard Maria Carles (edita i presenta: J.M. Alimbau).

ONDA RAMBLA CATALUNYA - Diumenge a les 8.10h: *Cartes Dominicals* (FM Barcelona 89.8; Girona 89.9; Tarragona 91.0; Igualada 92.2; Lleida 100.2)

RÀDIO 5 (RNE/Catalunya, OM 1.503) - Divendres a les 17.38h: *Fets i criteris*.

RÀDIO CERDANYOLA (FM 92.4) - Dijous a les 10.30h *Moments de vida*: programa cultural religiós; director: Josep Àngel Saiz.

Ràdio Desvern

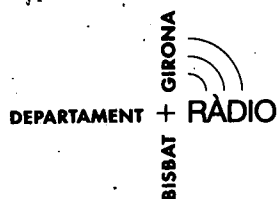
RÀDIO DESVERN (FM 98.1) - Dimecres a les 20.05h *Veus de la Parròquia*: programa d'informació i formació religiosa i humana.

RÀDIO MOLINS DE REI (FM 91.2) - Dissabte a les 09.00h *Obrim camins*: programa de valors humans i cristians (director: Octavi Sánchez).

RÀDIO RUBÍ (FM 96.0) - Diumenge a les 09.00h *Presència cristiana*: programa realitzat entre la comunitat catòlica i evangèlica (responsable: Isidre Rubio).

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE GIRONA

(Programes que edita el Departament de ràdio del bisbat de Girona)

ESGLÉSIA VIVA: programa setmanal de 30 minuts de durada amb reportatges i entrevistes d'actualitat cristiana, social i humana. Té les seccions: *La Paraula del Bisbe*; *Costumari cristià*; *Dels joves per als joves*; *Notícies* i *El significat de l'Evangeli*. També, cada mes, hi ha una crítica cinematogràfica. Presenta: Àngel Rodríguez.

L'emeten **Cope Figueres AM** (1269 AM) diumenge 9.45h. **Cope Costa Brava** (90.3 FM) diumenge 9.45h. **Nova Ràdio Lloret** (90.2 FM) dissabte 8.00h. **Ona Jove Riudellots** (104.0 FM) dissabte 20.00h. **Onda Rambla Girona** (89.9 FM) dijous 14.10h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Arenys de Munt** (107.0 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Banyoles** (107.3 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Besalú** (107.8 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Canet de Mar** (107.6 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Castelló** (107.5 FM) divendres 19.30h. **Ràdio L'Escala** (107.6 FM) divendres 13.30h. **Ràdio La Vall (Les Preses)** (107.6 FM) diumenge 9.05h. **Ràdio Les Planes** (107.7 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Palafrugell** (107.8 FM) diumenge 8.30h. **Ràdio Pineda de Mar** (106.0 FM) diumenge 14.00h. **Ràdio Salt** (97.7 FM) dissabte 9.30h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 10.30h. **Ràdio Sant Joan Les Fonts** (107.0 FM) diumenge 18.30h. **Ràdio Santa Coloma** (91.6 FM) diumenge 9.00h. **Top Gironès (Cassà)** (92.2 FM) dissabte 19.30h. **Ràdio Sant Joan de Mollet**. **Ràdio Vilafant** (107.3 FM) diumenge 9.30h.

LA PAROLA DEL BISBE: microespai de 5 minuts de durada presentat pel bisbe de Girona, Mn. Jaume Camprodon i Rovira. L'emeten **Ona Girona** (95.1 FM) diumenge 8.55h. **Ràdio Calella** (107.9 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Olot** (98.1 FM) diumenge 8.45h.

També s'inclou en els programes parroquials locals de **Llagostera Ràdio** (105.7 FM) *La veu de la parròquia* diumenge 10.00h. **R.Dos.84 Hostalric** (105.8 FM) *Antena familiar* dissabte 14.00h. **Ràdio Tordera** (107.1 FM) *La veu de la parròquia* dissabte 9.05h.

Retransmissió en directe de la Missa dominical. L'emeten **Catalunya Música (Girona)** (96.7 FM) diumenge 11.00h. **Catalunya Música (Maresme)** (101.5 FM i 96.4 FM) diumenge 11.00h. **Cope Figueres AM** (1269 AM) diumenge 9.00h. **Cope Costa Brava** (90.3 FM) diumenge 9.00h. **Ona Jove Riudellots** (104.0 FM) dissabte 20.30h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Les Planes** (107.7 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Olot** (98.1 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio 1 de RNE (Girona)** (738 AM i 93.3 FM) diumenge 8.15h. **Ràdio 1 de RNE (Maresme)** (738 AM i 88.3 FM) diumenge 8.15h. **Top Gironès (Cassà)** (92.2 FM) dissabte 20.00h.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE LLEIDA

RÀDIO POPULAR DE LLEIDA (OM 1.224) - Dissabte a les 13.40h *Iglesia es noticia*: entrevista de caràcter humanístico-religiós i paraules del bisbe Malla, de Lleida.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE SOLSONA

RÀDIO MUNICIPAL DE BELLPUIG (FM 107.3) - Dissabte a les 14.00h i diumenge a les 12.00h *Temps Obert*: inclou la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig.

RÀDIO LA VEU DE NAVÀS (FM 107.9) - Diumenge a les 10.00h *Església viva*: amb la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig

RÀDIO PUIG-REIG (FM 107.3) - Diumenge a les 09.30: *Conversa setmanal* del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO LA VEU DE TÀRREGA (FM 107.5) - Dissabte a les 09.00h *Magacín*: amb la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TARRAGONA

Emissions d'una hora:

EL MIRALL: programa de comentaris, notícies i entrevistes. Inclou *Paraula i Vida*. L'emeten **Cadena Cope Reus** (1.143 OM) divendres 15.00h.

ESGLÉSIA VIVA: programa de comentaris, notícies i entrevistes. Inclou *Paraula i Vida*.

L'emeten **Tarragona Ràdio** (102.6 FM) dissabte 9.00h. **Ràdio Sant Pere i Sant Pau** (101.0 FM) dissabte 9.00h.

Emissions de 15 minuts:

ESGLÉSIA VIVA: programa de comentaris, notícies i l'espai *Les lectures d'aquest diumenge*.

L'emeten **Cadena Cope Reus** (1.143 OM) diumenge 9.45h. **Cadena Cope Tarragona** (93.5 FM) diumenge 9.45h. **Ràdio Falset** (107.6 FM) diumenge 12.45h. **Calafell Ràdio** (107.7 FM) diumenge 9.30h.

Emissions de 5 minuts:

PARAULA I VIDA: glosses setmanals de Mons. Lluís Martínez Sistach.

L'emeten **RNE Tarragona** (88.8 FM) divendres 16.10h. **RNE Tarragona** (855 OM) divendres 16.10h. **Ràdio Reus-SER** (1.026 OM) diumenge 15.15h. **Ràdio SER Tarragona** (96.2 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Móra d'Ebre-SER** (87.6 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Ebre-SER** (101.9 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Valls** (103.2 FM) diumenge 9.03h. **Calafell Ràdio** (107.7 FM) diumenge 9.45h. **Ràdio Cambrils** (90.0 FM) dissabte 10.30h. **Ràdio El Morell** (98.3 FM) dijous 21.00h. **Ràdio La Canonja** (102.3 FM) divendres entre les 20.00 i les 22.00h. **RTV La Selva** (105.8 FM) dissabte 9.45h. **Ràdio La Vilella Alta** (107.3 FM) dissabte 12.00h i diumenge 13.00h. **Ràdio Montblanc** (107.0 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Santa Coloma de Queralt** (107.5 FM) dissabte entre les 13.00 i les 14.00h. **Ràdio Sant Pere i Sant Pau** (101.0 FM) diumenge 14.00h. **Punt 6 Ràdio Reus** (104.0 FM) divendres entre les 21.00 i les 22.00h. **Onda Rambla Tarragona** (91.0 FM) divendres 13.10h. **Onda Cero Reus** (95.3 FM) dissabte 8.00h.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TORTOSA

PARAULES DE VIDA: pel bisbe de Tortosa, Mons. Xavier Salinas. L'emeten: **Ràdio Batea**, **Ràdio Flix**, **Cadena SER**, **Ràdio Joventut**, **Ràdio Els Ports**, **Ràdio Ràpita**, **Ràdio Ebre-SER**, **Radio Nueva**, **Ràdio Delta**, **Ràdio Gandesa**, **Ràdio Hospitalet**, **Cadena SER**, **Onda Cero Ràdio**, **Ràdio Ulldecona**.

RÀDIO BATEA (FM 107.1) - Dissabte a les 11.00h *La veu de la parròquia*: inclou temes d'actualitat, notícies, «Els amics de Jesús», un comentari de cara al Jubileu de l'any 2000, l'evangeli del diumenge, etc.

RÀDIO ULLDECONA (FM 95.0) - Diumenge de 9.05 a 9.30h *Amb la força de l'amor*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT D'URGELL

RÀDIO PRINCIPAT (FM 105.0). (programació en la pàgina anterior.)

RÀDIO ANDORRA (FM 91.1-94.2) - Diumenge a les 08.45h: *Déu vos guard!* Santoral, reflexió i agenda. Diumenges i festius a les 09.00h: Santa Missa.

Als nostres lectors

El setmanari publicarà la informació que ens feu arribar sobre les diferents emissions religioses de ràdio i televisió de la vostra població.

Adreceu-vos a Rosa Peraire

Tel. 93/ 490 59 88 - Fax: 93/ 490 20 35

Des del carrer

Educar no ha estat mai una cosa fàcil. Pericles —el polític atenès més prestigiós i influent del segle v aC— ho sabia molt bé: va encarregar l'educació dels seus fills a uns pedagogs de confiança perquè no es va refiar de si seria capaç de transmetre als seus fills allò en què creia. Joan Gómez té 52 anys i és mestre de cinquè de Primària a l'escola Margalló de Vilanova i la Geltrú on treballa amb nens d'integració i deficients. En Joan pensa que educar és «mirar d'aprendre una mica entre tots» i confessa que això de l'educació ho porta a dins des que era ben jove.

«La integració a les escoles no és tan fàcil com sembla»

—Per què li agrada l'ensenyament?

—Sempre m'hi he sentit molt identificat. Les qüestions referents a l'educació i l'ensenyament m'han agradat des que era ben jove. Tot i que primer vaig treballar en una empresa que no hi tenia res a veure, després vaig acabar estudiant magisteri i em vaig dedicar a l'ensenyament de manera professional.

—Parli'ns de l'escola Margalló.

—Primer només era un centre d'ensenyament especial. Després hi va haver gent que va voler integrar aquests nois amb deficiències per tal d'intentar que seguissin el ritme d'una classe normal. Aquesta era, com qui diu, una de les primeres experiències, no s'havia fet gaire aquí. Vam integrar nens que tinguessin certes deficiències, però que no els suposessin cap limitació a l'hora de seguir

les classes normals. D'altra banda, aquells que tenien unes mancances més profundes i no seguien el ritme els vam ubicar en grups reduïts de pocs alumnes on poguessin rebre un ensenyament especial per a ells.

—Un pas endavant, doncs.

—Home, això, com tot, té les seves coses positives i negatives. La integració no és tan fàcil com sembla. D'una banda, les escoles d'integració disposen de mestres preparats que poden tenir cura dels nens. El problema és que potser en una escola d'ensenyament especial seria més fàcil incidir en aquelles qüestions més específiques de cara a l'evolució del nen perquè en l'escola d'integració els nens han de seguir el ritme de tots. Es tracta de veure si el nen pot integrar-se encara que no faci el mateix i a la vegada pugui ser feliç.

—I com responen els nens?

—Hi ha nens amb els quals es pot

dur a terme aquesta experiència però, en canvi, n'hi d'altres que si no segueixen el ritme poden arribar fins i tot a no trobar-s'hi bé. Per exemple, un nen amb síndrome de Down, potser quan està en classes petites, de pàrvuls, o de primer de Primària funciona bé i s'hi adapta amb normalitat. En canvi, quan es fa més gran i creix ja no pot seguir el ritme i no s'hi troba bé, ha d'anar en un altre grup que l'aculli i li doni el tipus d'ensenyament que necessita.

—Els altres centres d'ensenyament han estat receptius amb la iniciativa?

—Entre tu i jo, a l'Administració li va molt bé que els nens que tinguin deficiències puguin quedar-se a l'escola, perquè als instituts, amb l'arribada de l'ESO, aquests nens no aconsegueixen adaptar-se.

Francesc Domènech

Joan Gómez és mestre de l'escola Margalló de Vilanova i la Geltrú

El barri gòtic

El barri gòtic barceloní és, com la Rambla, únic en el món. Pels seus monuments, per la seva conservació, pel bon gust amb què s'han fet les inevitables restauracions. Per l'aire que s'hi respira, pel so musical que des d'un o altre racó ens besa l'oïda...

Però el barri gòtic no el constitueixen només els monuments, no té límit concret. Si feu un tomb pels carrers i carrerons, us adonareu que tots els basaments són de la gran època d'esplendor, i que damunt de les llargues fileres de carreus s'aixecaven els palaus o casals de benestants barcelonins amb veu i vot a les institucions.

És clar que el barri gòtic va fragmentar-se i allargassar-se i en sorgiren nuclis més enllà de les antigues muralles fins a la catedral del mar, Santa Maria, el temple gòtic català d'incomparable elegància.

Passejar pel barri gòtic, si escolliu l'hora, quan el sol encara no ha arribat al seu zenit o quan arriba el capvespre, quan la llum es va fonent, és un veritable plaer per a l'esperit que va engruixint el feix d'història i de llegenda, i referma la pròpia identitat.

Oriol Camps

Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

Potser l'alè que ens falta (6)

Església de Jesús i de l'Esperit

Aquell dia —el de Pentecosta— s'iniciava una era nova: l'era de l'Església i l'Esperit...

No és difícil que un cristià d'avui, per poc que afini, sàpiga que l'Església arrenca de Jesús; que és doncs, l'Església de Jesús. No és tan corrent, en canvi, que sigui conscient del protagonisme eclesial de l'Esperit Sant; que s'adoni que es tracta, també, de l'Església de l'Esperit; que, per tant, compti amb ell —i miri de connectar-hi— a l'hora de les decisions o de les propostes, de les crítiques o de les iniciatives... l'acció pastoral.

L'Església és obra conjunta de Jesús (l'enviat pel Pare) i de l'Esperit Sant (l'enviat de Jesús i del Pare). Obra conjunta de revelació i de salvació realitzada en dos temps: el de Jesús, el qual crea la comunitat; el de l'Esperit Sant, el qual vivifica. Jesús «l'ha constituïda al llarg dels anys que va viure en la carn instituint l'apostolat, els sacraments, el primat de Pere... i l'Esperit Sant li dona l'alè de vida» (Y.M. Congar). Així l'Església és la construcció bastida sobre Jesucrist, que n'és la pedra angular (Ef 2,20), i habitada per l'Esperit Sant (1 Cor 3,16), el qual la il·lumina i l'enforteix des de dins, des dels nostres cors

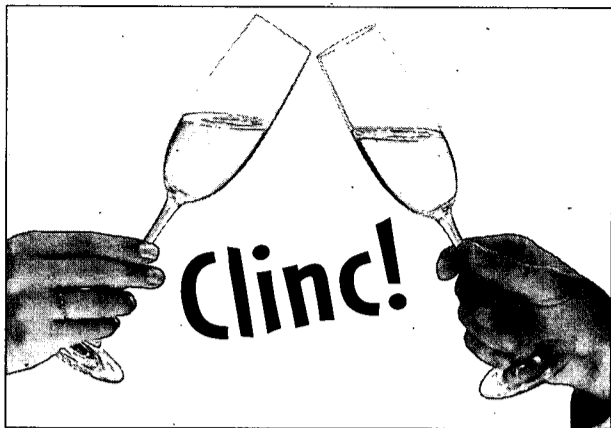
(Gal 4,6).

El mateix Jesús remarca aquesta acció conjunta, compartida, quan anomena l'Esperit Sant «l'altre Defensor». «Diu que és l'altre, el segon, perquè ell mateix, Jesús, ha estat el primer Defensor. Com a primer, porta i comunica la bona nova. L'Esperit Sant ve darrere seu i és enviat per ell, per continuar en el món, per mitjà de l'Església, l'obra de la bona nova de la salvació» (*Dominum et vivificantem*, 3).

Val a dir que en el primer dels dos temps, l'Esperit Sant ja acompanyava Jesús en la seva missió, de manera semblant a com després acompanyaria l'Església. La paraula *Crist* vol dir *ungit*, i en la història de la salvació significa «ungit amb l'Esperit Sant». Quan Jesús prometia als seus deixebles que no els deixaria orfes (Jo 14,18), sinó que els enviaria el seu Esperit, anunciava la continuïtat de la seva obra a través de l'Església. El mateix Esperit Sant que era amb ell en els primers temps, seria també amb l'Església en el segon temps.

Ara mateix

Impromptu

Ara, tota la cristalleria amb les nostres targetes

Cinc!

Cinc!

Cinc!

Per cada 50.000 pts en compres
efectuades amb qualsevol d'aquestes targetes,
li regalem dues magnífiques copes de cristall.

Informi-se'n a les nostres oficines.

Regali's amb Caixa Penedès tota la cristalleria
i brindi amb els seus. *Cinc!*

Caixa Penedès